

ŽVEČKALNIK

GLASILO OSNOVNE ŠOLE MILOJKE ŠTRUKELJ

IN POŠLEDINE

JUNIJ 2018

Damjana Kenda Hossu: POLETJE

Sonce na nebu kozolce prevrača,
beli oblček je žarkom igrača.
Mi pa tu spodaj v travi ležimo,
v senci vse štiri od sebe molimo.

Nebo kot polikana modra je juha,
glavo pahljamo si z listi repuha.
Potok po kapljicah vodo pretaka
v zrak izparela žabja je mlaka.

Ptice na drevju brezskrbno sedijo,
mušice kar same jim v kljun prifrčijo;
ah, če bi mi perutnice imeli,
tako, pri priči, bi k morju zleteli.

Naj sonce pripeka, kakor hoče,
naj bo poletje še dolgo in vroče;
za kupček drobiža vedno dobimo
dovolj sladoleda, da se ohladimo

SPREJEM PRVOŠOLČKOV

Tudi v letošnjem šolskem letu smo pripravili poseben sprejem za najmlajše, ki so prvič prestopili šolski prag.

V četrtek, 12. oktobra 2017, smo se predstavniki devetih razredov odpravili na POŠ Ledine, da bi prvošolčke sprejeli v šolsko skupnost učencev Osnovne šole Milojke Štrukelj Nova Gorica.

Prvošolčkom so učenci 6. razreda pod vodstvom učiteljice Jane Filej Bremec, najprej zaigrali igro o mavrični ribici, ki jih je naučila, naj bodo dobrosrčni in naj delijo stvari z drugimi. Pozdravil jih je še gospod ravnatelj, nato pa smo prišli na vrsto mi, devetošolci. Vsak devetošolec je prebral eno zaobljubo, prvošolci pa so jo slovesno ponovili. Predstavniki prvih razredov so s svojo razredničarko prišli še po mape z zaobljubami, zatem pa smo prireditev zaključili s pesmijo. Upamo, da se bodo tega, kar so učenci prvih razredov obljubili, držali celo osnovno šolo.

Lea Pavlin, 9. a

ZAOBLJUBA

Danes, ko postajam član šolske skupnosti učencev
OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica,
obljubljam,

- da se bom v šoli pridno učil,
- da bom upošteval pravila šolskega reda in navodila učiteljev,
- da bom spoštoval vse ljudi,
- da bom spoštoval različne od sebe,
- da bom dober prijatelj,
- da bom pomagal vsem,
- da se bom trudil za veselje in srečo v šoli,
- da bom spoštoval državo Slovenijo.

V Novi Gorici, 12. oktobra 2017

Ravnatelj
Janez Kobe

*Lea, Delfina, Lucija, Polona, Maja in Veron
pozdravljajo prvošolce*

Šestošolci in igrice Mavrična ribica

Prvošolci in ostali učenci POŠ Ledine

*Prvošolci z razredničarko sprejemajo
Zaobljube.*

ŠOLSKA HIMNA

Pripravila: Suzana Harej, učiteljica

V decembru 2017 je na šoli potekal natečaj za besedilo za šolsko himno. Prejeli smo nekaj zanimivih predlogov.

Učiteljica Mirjam Florijančič je s skupino učencev in v sodelovanju s člani projektnega tima projekta »Jaz in Ti v

Družbi« sestavila kombinacijo teh predlogov. Tako smo dobili besedilo za šolsko himno:

HIMNA OŠ MILOJKE ŠTRUKELJ NOVA GORICA

ŠOLA NAŠA JE Z VRTNICAMI ODETA

IN V NOVO GORICO JE VPETA.

V NJEJ RADOST IN SREČO GRADIMO

IN SE NOVOSTI VESELIMO.

UČITELJE NAŠE RADI IMAMO,

PONOSNI SMO, KADAR KAJ ZNAMO.

ZNANJA VELIKO DOBIMO

IN GA V ŠIRNI SVET DELIMO.

MARLJIVOST, ISKRENOST, LJUBEZEN, OLIKA –

NA MILOJKI SO ODLIKA

IN KLJUB RAZLIČNOSTI MED NAMI

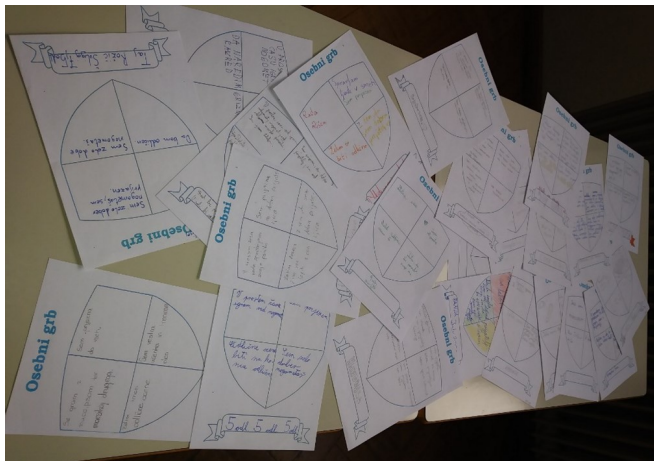
ŽIVIMO V SLOGI, STRPNOSTI UBRANI.

Šolsko himno je uglasbil naš nekdanji učenec Enej Ljubič Šinigoj. V naslednjem šolskem letu jo bomo lahko že vsi zapeli.

ERASMUS+ PROJEKT

Pripravila: Suzana Harej, učiteljica in vodja projekta

V projektu »Jaz in Ti v Družbi« (M_eY_{ou} Society) smo bili tudi v drugem polletju zelo aktivni.

V 6. b in 6. c sta razredničarki začeli izvajati delavnice na temo Kdo sem jaz. Učenci so v sodelovanju s sošolci razmišljali o sebi, svojih pozitivnih lastnostih, razlikah ...

Pripravili so osebni grb z namenom medsebojnega spoznavanja na način, ki utrjuje njihovo samozaupanje in za oblikovanje in utrjevanje zdravih odnosov v skupini. Učenci so v prvi kvadrant napisali ali narisali, kar jih veseli početi v pro-

stem času, v drugega nekaj pozitivnega o svojem delu, v tretjega nek cilj, ki bi ga radi dosegli in v četrti kvadrant nekaj o sebi. V trak pod grbom pa napišejo geslo, ki se jim zdi značilno zanje, ali pa nekaj, po čemer naj bi si jih drugi zapomnili.

V delavnici Pozitivni krog so se učenci naučili ceniti svoje pozitivne lastnosti, pozitivne lastnosti svojih sošolcev in izražanja le-teh.

Učenci so bili postavljeni v krog, na hrbtu so imeli z lepilnim trakom prilepljen list papirja. Sošolci so vsakemu napisali eno pozitivno lastnost, ki jo pri njem prepoznajo. Ob koncu dejavnosti je lahko vsak prebral, s katerimi pozitivnimi lastnostmi so ga sošolci označili.

V delavnici Čevlji so se učenci z različnimi obuvali poskušali vživeti v drugega in razmišljati o svojih občutkih. Pogovarjali so se o tem, v katerem obuvalu so se najboljše počutili in v katerem najslabše ter o razlogih za to.

Z razredno križanko se učenci »spletli« razredno skupnost.

Ko so razmišljali, v čem so najboljši, pa so spletli pravo pajkovo mrežo.

Pri teh in podobnih delavnicah so učenci sodelovali med razrednimi urami. Pri nekaterih delavnicah so učenci dobili učne liste v izpolnjevanje. Da bi imeli vse zbrano na enem mestu, tako za spomin, kot tudi za to, da sledijo lastnemu razvoju, so si izdelali mapo, v kateri bodo hranili gradivo vsa tri leta izobraževanja po programu Več kot spricevalo.

V aprilu smo obiskali tudi naše partnerje v Bolgariji na OŠ Elisaveta Bagriana Sliven.

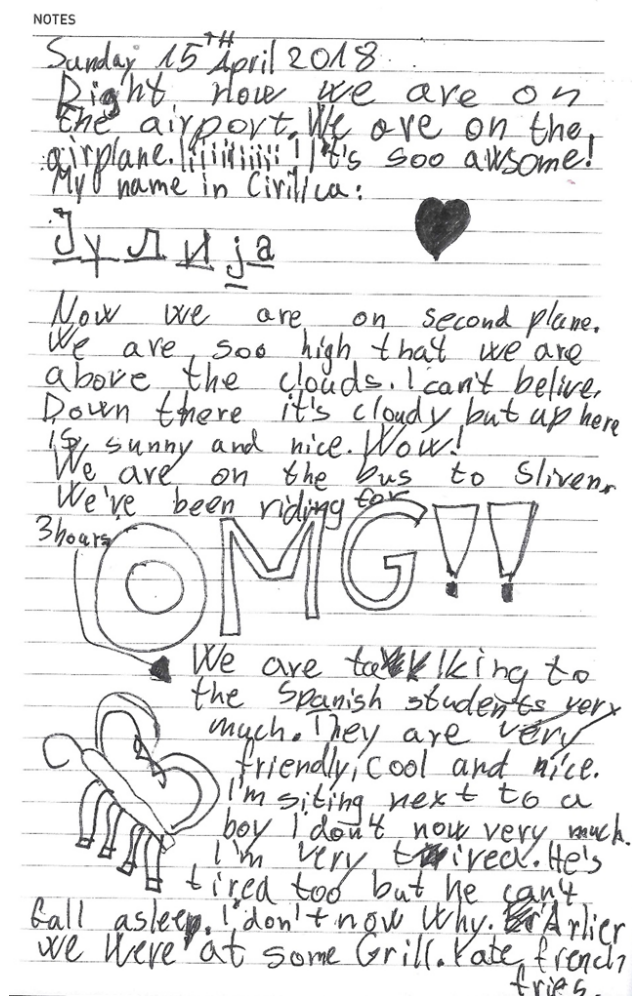
Štiri učiteljice in šest učencev smo se na srečanje odpravili v nedeljo, 15. aprila 2018, ko smo v jutranjih urah pomahali zaskrbljenim staršem v slovo.

»V Bolgarijo se odpravljam zato, ker bi rad spoznal deželo, o kateri vem zelo malo. Zanima me njihova kultura, zgodovina in jezik, predvsem pa si želim spoznati mojega sovrstnika in njegovo življenje. Moja pričakovanja so zelo velika, zato si želim, da bi se domov vrnil z lepimi vtisi ter poln novih spoznanj in doživetij.«

David Šušmelj, 6. b – iz dnevniskega zapisa

Nekateri učenci so potovali prvič z letalom, tako da je bilo pričakovanje naše "dogodivščine" toliko bolj zanimivo.

Pozno popoldne smo stopili na bolgarska tla v Sofiji, kjer so nas pričakali vodja projekta bolgarske šole in španska ekipa. Z avtobusom smo se vsi skupaj odpeljali do Slivna - med učenci se je takoj vzpostavila vez - triurno potovanje so si krajšali z medsebojnim spoznavanjem in prepevanjem znanih pesmi.

Julija Šinkovec, 6. b – iz dnevniskega zapisa

Okoli polnoči smo prispeli pred šolo - našo partnerico v projektu, kjer so nas pričakale družine gostiteljice - učenci so prebivali pri bolgarskih sovrstnikih.

Teden v Bolgariji je bil zelo »bogat«. Poleg tega, da smo okušali bolgarski način življenja v družinah in v šoli, si ogledali nekaj znamenitosti, smo izpeljali tudi vse načrtovane aktivnosti:

- učitelji smo predstavili refleksije in analizo predhodno izvedenih delavnic z učenci na temo Kdo sem jaz,
- učenci so predstavili lastno državo, domači kraj in šolo,
- predstavili smo ovitke za mapo Več kot spričevalo,
- predstavili smo šolsko himno, ki smo jo na šoli pripravili skupina učencev in učiteljev,
- učitelji smo predstavili dejavnosti, ki jih že izvajamo na šoli in povečujejo občutek pripadnosti šoli in državi ter si s tem izmenjali primere dobre prakse,
- z učenci smo pripravili načrt dejavnosti za dvig pripadnosti šolski skupnosti, ki ga bomo poskušali uresničiti na lastni šoli v naslednjih letih.

Bolgarski tim nas je počastil s prireditvijo, na kateri so pokazali, kako zelo so ponosni, da so Bolgari. Na šoli dajo velik poudarek plesnemu izražanju.

Veliko je bilo priložnosti za neformalno učenje tujega jezika in socialnih veščin, saj smo preživeli tako učenci kot učitelji iz vseh treh držav veliko časa skupaj.

DRSANJE

Pred novoletnimi počitnicami smo se učenci 5. razreda odpravili na novogoriško drsališče. Prišli smo na drsališče, se preobuli v drsalke in stopili na ploščo. Večina učencev ni znala drsati, a so počasi korak za korakom drsali po plošči. Pravo srečo smo imeli, ker na drsališču ni bilo drugih. Tudi jaz sem se šele učil drsati. Pri tem smo si vsi pomagali s pingvinčki. Velikokrat smo tudi padli. Kmalu je prišel čas odhoda. Ko smo prišli spet v šolo, smo hitro stekli na praznično prireditev. To drsanje v 5. razredu mi je bilo zelo všeč. Večina učencev si bo to zapomnila kot zelo lep spomin.

Taj Vižin, 5. a

KOŠARKAR NAJ BO

21. decembra 2017 smo si v Kulturnem domu ogledali film Košarkar naj bo.

Zgodba govori o nenavadnem fantu, ki je bil tako velik, da bi lahko žirafam zavezoval kravate. Zaradi svoje velikosti je bil tudi neroden. Imenovali so ga Ranta. Nekega dne je na poti v šoli zagledal Metko. Zaradi zaljubljenosti se je spotaknil ob stopnico in padel. Zato so se mu vsi smejali, tudi Metka. Istega dne je bil Ranta vprašan in zaradi neznanja si je prislužil negativno oceno. Doma sta mu starša povedala, da bo naslednji dan sam doma, Rantov prijatelj Smodlak pa jim je zatr dil, da bo on poskrbel zanj. Medtem ko je bil Ranta z učiteljico pri ravnatelju, je Smodlak sošolcem povedal, da bo zvečer zabava v Rantovi hiši. Med zabavo sta Ranta in Metka zapustila hišo in se zabavala zunaj, na koncu sta se tudi poljubila. Ko je naslednjega dne Ranta spet dobil slabo oceno, mu je Metka ponudila pomoč pri učenju. Med učenjem pa se je Ranta težko zbral in Metka se je zelo trudila, da bi se kaj naučil. Med spraševanjem mu je poslala skrivno sporočilo s poljubki in to je bila dobra motivacija, da je Ranta dobil odlično oceno.

Ranta je bil zelo priljubljen in vsako tekmo so košarkarji zmagali prav zaradi njega. Po zmagi nad lanskimi zmagovalci, ga je trener nasprotne ekipe Tini Trska povabil, da bi se jim pridružil. Ranta in trener sta se strinjala, da se jim lahko pridruži.

Ko pa je Ranta trenerju povedal, da v finalu ne bo igral za Sokole, ampak za novo ekipo, je bil trener užaljen.

Na koncu se je Ranta le odločil za Sokole in svoji ekipi pomagal do zmage. Kljub nepravični igri nasprotnikov so Sokoli s pomočjo Rante in Metkine spodbude, ki ga je opomnila na njuno skupno učenje, slavili zmago.

Film je bil vsem zelo všeč in želimo si še več takih dogodkov.

Jasna Kante in Taja Brajdot, 5. a

PUSTOVANJE

HODIJO PO STOPNICAH IN...

NEKEGA DNE SO SE PUSTNE
MASKE ZBRALE V NAŠI
SOLI.

NEKAS ČASA SE ODLOČIJO
PREMIŠLJUJEJO NATO
ZA LOVLJENJE

PO POL URE IGRANJA GREDO PRIDEJO V UČILNICO IN ZAGLEDA
V KOLONO JO KROFE

KONEC.

KLJUČ ZA UPANJE

Pripravila: Lilijana Sulič, socialna delavka

Letos smo organizirali že 5. dobrodelno plesno-glasbeno prireditev "KLJUČ ZA UPANJE",.

Potekala je v sredo, 21. marca 2018, ob 17. 30 uri v športni dvorani Osnovne šole Milojke Štrukelj Nova Gorica.

V petih letih smo s pomočjo zbranega denarja na prireditvi pomagali več kot 200 družinam pri nakupu delovnih zvezkov, obiska šole v naravi, bivanja v ČŠOD, raznih vstopnin in prevoznih stroškov pri naravoslovnih, kulturnih in tehničnih dnevih.

Tako kot vsako leto smo tudi letos v zameno za prostovoljni prispevek podarili obesek za ključ s simbolom naše prireditve in številko, ki je omogočila sodelovanje v nagradnem žrebanju za lepe donatorske nagrade.

Na prošnjo se je odzvalo 72 donatorjev. Pripravili smo 330 dobitkov. Zbrali smo lepo vsoto denarja. Razdelili smo 650 ključkov. Nastopalo je 200 plesalcev in 200 pevcev. Vsi nastopajoči so svoje nastope podarili. Da je prireditev potekala brez težav, nam je priskočilo na pomoč 35 prostovoljcev osnovnošolcev, prostovoljka srednješolka, 20 učiteljev, učitelj srednje šole in starši.

Imeli smo kar nekaj objav: KAM, Primorske Novice, Goriška, Radio Robin in Radio Koper.

Krovni sponzor prireditve je že vsa leta Radio Robin.

S prispevkom ste omogočili nekaj lepega in nepozabnega otrokom, ki so naše in vaše pomoči nadvse potrebni.

KLJUČ ZA UPANJE je prireditev, ki nam VRAČA UPANJE!

23. APRIL JE SVETOVNI DAN KNJIGE

Priprava: Alenka Čelik, učiteljica

Ali veste, zakaj praznujemo svetovni dan knjige in avtorskih pravic ravno 23. aprila?

23. aprila goduje sveti Jurij, zaščitnik viničarjev, viteških redov, tabornikov, kmetov, rudarjev, lončarjev, sodarjev, ujetnikov, popotnikov in konjenikov.

Jurjevo je v Kataloniji dan vrtnice (el dia de la rosa) in dan knjige (el dia del libre). Ta dan si Katalonci po tradiciji podarjajo vrtnice in knjige. Praznik je tudi priložnost za spodbujanje k prodaji knjig: kdor na jurjevo kupi knjigo, dobi v dar še vrtnico.

Seveda je praznik tesno povezan s književnostjo: tega dne sta umrla znamenita književnika: Miguel de Cervantes in William Shakespeare. Oba leta 1616. V počastitev teh in vseh književnikov sveta je **UNESCO leta 1995 razglasil 23. april za svetovni dan knjige in avtorskih pravic.**

V Sloveniji je praznik knjige naletel na odličen sprejem; iz enega dneva smo praznovanje raztegnili na pet dni.

"Ljudje, ki so brali dobre knjige, so resnično doživeli več kot tisti, ki ne znajo ali nočejo brati ... Ni res, da imamo samo eno življenje. Če znamo brati, lahko živimo toliko življenj in toliko različnih življenj, kolikor si želimo."

Mi vam danes podarjamo predlog za branje zanimive, napete in tako zelo naše knjige Čarobni dvojčici – dvojna čarovnija, saj jo je napisala učenka naše šole Larissa Stepanova iz 9. c.

Vedno, ko razmišljam o znanju, mi pride na misel knjižni junak Harry Potter. S kakšnim veseljem je obiskoval šolo in se učil! Ne glejte začudeno, češ, že res, toda mi se ne učimo čarati! Toda kaj pa je znanje, če ne močan urok proti revščini, nasilju in temnim stranem duše? Zla ne morem premagati samo s kretnjami ali čarobnimi palicami izberimo znanje - najmočnejši urok, ki nam bo v življenju nedvomno pomagal bolj kot čarobna palica. **In izberimo branje, ki je pot do znanja, do vedenja in do samega sebe.**

In ker je naša Larissa navdušena občudovalka Harryja, njegovega čarovniškega znanja in dogodivščin, je tudi sama sedla in napisala pravicato čarovniško napeto zgodbo, le da je glavna junakinja deklica, pravzaprav sta kar dve – dvojčici. V njej se ne manjka zapletenih urokov, skrivnosti, čarovnij, celo športa, predvsem pa je v njej veliko prijateljstva. Seveda ne gre samo za dekleško zgodbo, saj imajo pomembno vlogo tudi fantje in še ... No, pojdite v šolsko knjižnico in si jo preberite.

KDOR BERE, ŽIVI TISOČ ŽIVLJENJ

Pripravila: Alenka Čelik, učiteljica

Nadobudna najstnica Larissza Stepanova je napisala knjigo Čarobni dvojčiči—dvojna čarovnija, pravcato čarovniško napeto zgodbo, v kateri ne manjka zapletenih urokov, skrivnosti, celo športa, junaštev, predanosti in prijateljstva. Glavni lik je deklica, pravzaprav kar dve—dvojčiči, pomembno vlogo pa imajo tudi fantje in ljubezen.

Ob počastitvi dneva knjige smo na OŠ Milojke Štrukelj izvedli uro slovenščine malo drugače. Sedmošolce smo povabili v šolsko knjižnico na predstavitev avtorice in njene knjige. Mlade ljubiteljice branja Živa, Mila, Tiana, Martina in Julija so prebrale tri odlomke iz njene knjige. Sošolec Petar ji je zastavil nekaj vprašanj in nastal je prav zanimiv pogovor; ki je vzpodbudil tudi mlado občinstvo, da se je oglasilo s svojimi vprašanji o nastajanju knjige.

Larissa, povej nam kaj o sebi. Kakšna je tvoja narava?

Sem raziskovalne in radovedne narave, kdaj tudi kaj ušpičim. Kot zanimivost naj povem, da me prav zaradi tega doma kličejo lisica. Od tod zamisel, da dobi v knjigi pomembno vlogo tudi lisička. Obožujem matematiko, slovenščino in kemijo, pa seveda fiziko in biologijo. Pravzaprav vse predmete, razen tistih, pri katerih se je treba veliko učiti na pamet. Tega res ne maram, veliko raje logično povezujem ali vizualiziram snov. Rada poslušam glasbo Crossover, rišem, poigravam na violino, pojem (ne trdim, da dobro, najraje pod prho), se sprehajam v naravi ... Najraje od vsega pa berem. Kadarkoli in karkoli, z izjemo zgodb o smrti, tega res ne maram. Navdušuje me fantastika in znanstvena fantastika. Tudi realistične knjige berem, a navdihujejo me izmišljeni svetovi. Zato v moje najljubše knjižne zbirke spadajo: Harry Potter, Artemis Fowl in Gospodar prstanov, moje najljubše knjige pa so Hobit, Angel, Mali princ, novele Isaca Asimova. Med realističnimi so me očarale Velike zelene oči, Ranjena krila in Kit na plaži. Sicer pa, naj bo knjiga dolga ali kratka, vesela ali žalostna – vse so na svoj način genialne. Knjige lahko gladko in tekoče s popolnim razumevanjem prebiram v treh različnih jezikih: v nemščini, ruščini ali slovenščini. No, v ruščini večinoma berem samo Puškina.

Kot ste zaznali, so zame knjige nepogrešljive, nekaj čarobnega. Ko jo imam v roki, čas mineva vsaj trikrat hitreje. Kar posrka me v zgodbo in tako kot se starši nad najstniki jezijo zaradi pretirane rabe telefona in jim ga zaplenijo, tako meni včasih vzamejo knjigo, da se lahko spočijem.

Kako ti je prišlo na misel napisati knjigo?

Tega sploh ne znam pojasniti. Dolgčas mi je bilo in verjetno nisem imela nobene knjige pri roki. V tistem času sem se navduševala ravno nad Harryjem Potterjem in sem po prebranem zadnjem delu pogrešala nadaljevanje njegovega magičnega sveta. Če te knjiga močno pritegne, se kar bojiš konca – prenehanja vsakdanjega druženja z njo. Ostane nekakšna praznina, ki jo je treba takoj napolniti. No, pa sem počitnice izkoristila in začela pisati lastno knjigo.

Ustvarila sem si kar svoj magični svet.

Zaupala si nam torej, kaj te je vzpodbudilo in kje si se navdihovala, kako pa si gradila zgodbo? Si sestavila načrt, osnutek? Razloži nam svoje ustvarjanje.

Menda se običajni pisatelji tega lotijo sistematično. Na list napišejo vse faze dogajanja, zaplet, vrh in razplet zgodbe. Pri meni ni bilo časa, da bi domislila celoto. Ideje so se kar valile iz moje glave in morala sem pošteno hiteti, da jih nisem sproti pozabljala. Mislim, da je utonilo v pozabo vsaj nekaj deset idej, ker jih nisem mogla sproti med pisanjem uporabiti.

Kaj je sporočilo tvoje pripovedi?

Ljubezen in iskreni družinski odnosi so bistvena vez, ki držijo današnji svet skupaj, da popolnoma ne razpade.

Knjina je izšla na naši šoli OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica v počastitev slovenskega kulturnega praznika – Prešernovega dne, natančneje 7. februarja letos. Tako je zanjo na prireditvi izvedela vsa šola, kar je bila zelo dobra reklama. Včeraj je en izvod dobil tudi Boštjan Gorenc Pižama, ki nam je popestril zaključek Bralne značke. Menda si jo šestošolci tako pridno izposojajo iz naše šolske knjižnice, da jo je potrebno rezervirati. Povej, kakšni so bili tvoji občutki ob izidu?

Moja učiteljica slovenščine Alenka Čelik, ki mi je besedilo jezikovno pregledala, je predlagala, da bi se potrudila in knjigo izdala ravno za kulturni praznik. Sošolka Hana Furlan je s sestro Izabelo opremila besedilo z ilustracijami. Potem je sledilo popravljanje napak, korekture, med vsemi testi in spraševanji se je vse odvijalo z vrtoglavo hitrostjo ... Ampak uspelo nam je, točno do datuma, in tako so mojo knjigo kot posebno kulturno dejanje predstavili na tako pomemben praznik kot je Prešernov dan. Kultura se večinoma izkazuje skozi umetnost oz. literaturo, zato menim, da res ni bilo primernejšega trenutka. Čisto svežo, novo knjigo predstaviti ob dnevu slovenskih književnikov, ob boku bogate zapuščine velikanov slovenske književnosti, kot je bil Cankar, čigar 100-letnico obeležujemo, to je bilo prav ganljivo in navdajal me je neizmeren ponos!

Ali nameravaš napisati še kaj? Morda nadaljevanje?

Seveda, to je šele začetek – s temi besedami sem tudi zaključila svojo prvo knjigo. Sicer nočem kvariti zgodbe o dvojčicah z nadaljevanjem. Ne, rojeva se čisto nova knjiga, napisanih imam že osemnajst strani.

In za konec, čeprav si nam že namignila, ampak ker potekajo ravno 12. Goriški dnevi knjige, nam povej, kaj ti pomenijo knjige?

Knjige so ljubezen na prvi pogled. Knjige nas razvedrijo, poučujejo, pripovedujejo o napakah, ki so jih delali naši predniki, da se lahko kaj naučimo, ne da bi jih sami ponavljali. Knjige niso le predmeti, ampak imajo dušo, vzbujajo ti občutke. Izražajo se na svoj unikaten način. Popeljejo nas v najrazličnejše kraje k najrazličnejšim ljudem, ki jih nikoli ne bomo zares obiskali ali pa jih morda bomo prav zaradi branja. Knjige so trud, izražen na papirju. Z njimi lahko skupaj sanjamo, si želimo, se tolažimo. Nobena knjiga ni enaka drugi, tako kot noben človek ni enak drugemu. Knjige so dar, ki pa ga človeštvo premalo ceni, raje imamo brezplačen Wi-fi in telefon v roki kot pa dobro knjigo.

Ko hodim mimo knjižnih polic z vsem tem bogastvom zgodb, čutim vznemirjenje. Neskončno knjig čaka name in mi kliče: »Mene vzemi! Preberi mene!« Ko bi bila nesmrtna, bi ves čas sveta namenila branju. Potolažila bi vse zavržene knjige, ki jih že stoletja niso odprli, navezala prijateljstva ...

Pravzaprav sem nesmrtna. Namreč kakor pravi George Martin: »Kdor bere, živi tisoč življenj, kdor ne bere, pa zgolj eno samo!«

Larissa, hvala, tvoji odgovori so bili ravno tako zanimivi kot tvoja knjiga, verjamem, da bi tudi vi radi še kaj vprašali.

Z Larisso Stepanovo se je pogovarjal
njen sošolec Petar Đorđević iz 9.c OŠ
Milojke Štrukelj Nova Gorica

ZAIGRAJ KAMIŠIBAJ

Pripravila: Danijela Manoilov, multiplikatorica

Če bi vas nekdo pred petimi leti vprašal, ali veste, kaj je kamišibaj, bi ga morda le začudeno pogledali in mu odgovorili, da se vam niti sanja ne. Pred petimi leti, torej l. 2013, je kamišibaj ravno prišel v Slovenijo zahvaljujoč navdušencem, ki so se zaljubili v to izrazno umetnost in ga želeli predstaviti slovenski publiki. Pet let kasneje že mnogi vedo, za kaj gre, saj se po Sloveniji dogajajo delavnice, krožki, seminarji, simpoziji in nastopi za manjše ali večje skupine.

Pred dvema letoma smo s krožkom kamišibaj gledališča začeli na podružnični šoli Ledine. Ker so mladi kamišibajkarji nad to zvrstjo gledališča, ki prihaja z Japonske, bili naravnost navdušeni, se je dejavnost nadaljevala tudi v tem šolskem letu in doživela razcvet tudi v drugačnih oblikah, ne samo kot krožek.

Kamišibajkarji iz 4. razreda

A vsekakor je krožek tista osrednja dejavnost; letos je potekal tako na podružnični šoli za učence 3. razreda kot na matični šoli za učence 4. razreda. Kamišibajkarji so ustvarili svoje papirnate zgodbe, bodisi na podlagi avtorske zgodbe ali literarnega dela. Pokazali so vso svojo kreativnost v ustvarjanju oz. interpretiranju zgodb, v likovnem ustvarjanju, nato – ko so začeli nastopi – pa so trenirali še veščine javnega nastopa. Letos so kamišibajkarji nastopili na OŠ Kozara Nova Gorica, v novogoriških vrtcih in seveda na svoji šoli. Osrednji dogodek se je zgodil 9. maja - akcija *Zaigraj kamišibaj* je združila vse kamišibajkarje Slovenije v poskusu, da postavijo svetovni rekord v največjem številu odigranih kamišibaj predstav v 24-ih urah. Kamišibajkarji z OŠ Milojke Štrukelj in OŠ Ledine so ta dan, skupaj s svojo mentorico, kamišibajkarko Danijelo Manoilov, odigrali kar 40 predstav, skupaj pa je 9. maja v Sloveniji bilo uprizorjenih kar 775 predstav, ki si jih je ogledalo približno 35.000 gledalcev (podatki: Društvo kamišibaj Slovenija).

Kamišibajkarji iz 3. razreda

Na OŠ Milojke Štrukelj je kamišibaj postal vsekakor priljubljen, kar priča tudi to, da bodo kamišibaj zgodbe del prireditve za sprejem četrtošolcev v šolskem letu 2018/2019. Kamišibaj in njegova izrazna moč sta se izkazala kot uporabna tudi pri načenjanju tem pri razrednih urah; s pomočjo stare japonske zgodbe *Tempelj tisočernih ogledal*, ki govori o tem, da ljudje od drugih prejemo energijo, ki jo sami oddajamo, smo se lotili teme medsebojnih odnosov.

Nadarjeni učenci in učenci prostovoljci iz 9. razreda, ki so se udeležili junijskega tabora v Čepovanu, so skozi kamišibaj pripovedovali o izkušnji tabora. Domišljija je šla svojo pot in tako so glavni junaki zgodb bili klopi, ki se spoprijateljijo z ljudmi, volkovi, samorogi in – hrenovke nad tabornim ognjem!

Taborniške kamišibaj zgodbe

Pogosto se nam zdi, da ljudje, sploh mladi ljudje, samo še buljijo v svoje pametne telefone in pasivno sprejemajo vsebine, ki so jim tam ponujene, vendar priljubljenost kamišibaja dokazuje, da ljudje še vedno uživamo v analognem in da starodavna človeška potreba in sposobnost pripovedovanja zgodb še zdaleč ni izumrla.

WORLD SCHOLAR'S CUP –

DOŽIVETJE, KI SI ZASLUŽI VEČ KOT SAMO 'WOW'

Predstavljajte si: budilka vam zvoni ob petih zjutraj, kolikor se da hitro vstanete iz postelje in se oblečete v formalno krilo in srajco oz. fantje v formalni plašč, hlače in kravato. Zajtrka ne pojedete do konca in že tečete na avtobusno postajo pred OŠ Milojke Štrukelj. Kaj pomeni ta odprava? Koga ali kaj čakajo izbranci sedmega, osmega in devetega razreda ob šestih zjutraj? Zakaj se nervozno pritožujejo prijateljem, da jih je strah? In le kako so vsi pravočasni? Ali ni v navadi najstnikov, da vedno zamujajo?

To je bil dan, ko smo se udeležili mednarodnega tekmovanja World Scholar's Cup! Potekalo je v soboto, 3. 2., in nedeljo, 4. 2. 2018, v Ljubljani; šlo je za prvi krog tekmovanja – *Ljubljana Round*. Prvi dan smo tekmovali na mednarodni šoli OŠ Danile Kumar, drugi pa v Cankarjevem domu.

Začetek dogodivščine v soboto ni bil ravno obetaven; iz Nove Gorice nas je pospremila močna burja, kot da to ne bi bilo dovolj, pa smo na avtocesti dobili novega spremljevalca - sneg. Za voznika je to bil zagotovo izziv, a za nas, tekmovalce, je to bila dodatna inspiracija – znašli smo se namreč v *Winter Wonderland*-u.

Trudili smo se biti sproščeni, a zavedali smo se, da nam ni vseeno, saj smo si zelo želeli uvrstitve na naslednjo raven tekmovanja – *Global Round*.

Ko smo prispeli na OŠ Danile Kumar, smo opravili prijavo, sledila pa je dobrodošlica s strani organizatorjev tekmovanja. Program sta vodila Daniel Berdichevsky in Chauncey Lo ter poskrbela, da smo se tekmovalci sprostili. Pri meni je to vsekakor delovalo! Maskota WSC tekmovanja je alpaka (žival podobna majhni lami) in vse se je vrtelo okoli nje. Npr. moto tekmovanja »Pwaa« (zvok, ki ga oddaja vesela alpaka) ali tekmovanje Daniela in Chaunceya v tem, kdo bo prej splezal po vrvi in z vrha najdlje vrgel plišasto alpako v množico. Zelo zabavno!

Po dobrodošlici smo se lotili dela. Na urniku je bil »Team debate« (skupinska debata). Dejavnost poteka tako, da sodnik debate predstavi trditev (prva je na primer bila »We should use technology for erasing memories«), nato pa eden izmed dveh timov pripravi argumente za zagovor trditve, drugi pa argumente za nasprotovanje le-tej. Vsaka ekipa ima na voljo čas za pripravo; uporabne informacije lahko poišče na spletu, v knjigah ali zapiskih. Ko čas poteče, nastopi prvi govorec ekipe, ki zagovarja trditev. Sledi govorec nasprotne ekipe in tako naprej. Govorci ne smejo prekoračiti časa, ki jim je namenjen, ostali tekmovalci ga ne smejo prekinjati, prav tako on ne sme prekinjati drugih, ko so ti na vrsti. Vljudnost in bonton igrata zelo pomembno vlogo.

Naslednja dejavnost je bila »Collaborative Writing« (skupinsko pisanje spisa). Na voljo smo imeli več naslovov s področij, ki so jih za letošnjo izvedbo tekmovanja pripravili organizatorji. Ponovno smo imeli čas za pripravo; brskali smo po spletu, po knjigah in zapiskih, se pogovarjali med seboj in si svetovali. Sledilo je petinštirideset minut pisanja. Lahko smo pisali klasični spis ali pa kreativni spis.

Po spisu je napočil čas za »Scholar's challenge« (kviz). Vsekakor najtežji izziv, saj smo morali odgovoriti na 120 vprašanj v eni uri. Pol minute za vsako vprašanje! In ko bi le bila enostavna! Ni šlo za vprašanja, kot so *Kdo je bil prvi predsednik ZDA?* ali *Kaj se zgodi, ko kisu dodamo sodo bikarbono?*, ampak veliko zahtevnejša vprašanja kot npr. *Česa se bo najverjetneje spominjal bolnik s Korsakovim sindromom? A) Svojega imena B) Tega, kateri datum je danes C) Svojega rojstnega dne D) Svoje starosti E) Tega, kje se nahaja.* Zaradi širokega nabora razpisanih tem in literature za tekmovanje v šoli nismo uspeli predelati vsega in smo se zato morali včasih zanašati izključno na svojo razgledanost.

Zvečer, ob povratku domov, je na avtobusu vladala popolna zmeda, saj smo eden čez drugega kričali svoje dosežke in se spraševali, ali bo to zadostovalo za naslednjo raven tekmovanja.

V nedeljo zjutraj ni bilo ne burje ne padavin in srečno smo prispeli do Cankarjevega doma.

Čas je bil za zadnji izziv tekmovanja: »Scholar's bowl« (kviz). Na velikem platnu so se pojavljala vprašanja, vsaka ekipa pa je imela približno petnajst sekund, da se je odločila za en odgovor izmed petih ponujenih in stisnila odgovarjajočo tipko na klikerju.

Kviz je trajal kar tri ure, vmes pa smo vsi tekmovalci dobili priložnost, da posvojimo alpako! Ne pravo seveda, plišasto!

Po kosilu je sledil »Debate Showcase«. Šest izbrancev izmed več kot petsto tekmovalcev, šest najboljših, vrhunskih debaterjev je na odru pokazalo svoj dar za debatiranje. Letošnja tema je bila »Teenagers would make great diplomats«. Tekmovalci so z manipulacijami, krasnim izborom besed in mimiko poskusili prepričati publiko in sodnike s svojim argumentom.

Za sprostitev in poklon mnogim talentom tekmovalcev je poskrbel »Scholar's Show«, neke vrste talent šov, ki pa se ni ocenjeval. Udeleženci tekmovanja, ki so to želeli, so se predstavili bodisi s plesom, petjem, igranjem inštrumentov, itd.

Na koncu pa trenutek, ki smo ga vsi nestrpno pričakovali; rezultati in nagrade! Vsi smo zadrževali dih in v dvorani je zavladala tišina. Na platnu so se začela prikazovati imena zmagovalcev oz. prejemnikov medalj in pokalov. Učenci OŠ Milojke Štrukelj smo pobrali, ne boste verjeli, kar 96 medalj in dva pokala. Dva učenca sta celo prejela *Honor medal*, medaljo časti.

Želja se nam je izpolnila in uvrstili smo se na naslednjo raven tekmovanja, *Global Round*, v glavnem mestu Malezije, Kuala Lumpur.

Čestitke vsem tekmovalcem, po takšni izkušnji pa sama lahko rečem le: »Pwaasom!«

Larissa Stepanova, 9. c

Z VESELJEM DO NOVEGA ZNANJA V VESELI ŠOLI

Ste vedeli, da je dal idejo za poštno znamko Slovenec? Poznate bitcoine? Se strinjate, da je nogomet največje družabno omrežje? Vse to in še več smo spoznavali radovedni veselošolci med prebiranjem letošnjih veselošolskih tem in člankov. Na zanimiv način smo odkrivali več kot slišimo pri pouku in kar piše v naših učbenikih o denarju, zeliščih, okusih sveta, svetovni in slovenski zgodovini, naravnih nesrečah, prilagodljivem človeškem telesu in seveda nogometu. Svoje znanje smo preverjali na šolskem in najboljši tudi na državnem tekmovanju. Letos smo se odlično odrezali in s pomočjo mentoric Mirjam Vuga in Bože Peršič dosegli srebrna priznanja Zarja Zoroja Gabriel 4.d, Ema Modrijan 6.a, Maja Mamič 6.a, Filip Bizjak 8.a, Mia Bizjak 8.b in Sanja Ferfolja 8.b.

Ema Modrijan, 6.a

NOČ V ŠOLI, 25.5.2018

Odločili smo se, da bomo učenci 4.d šolsko leto zaključili nekoliko drugače. Prespali smo v šoli.

Najprej smo pripravili srečanje s starši. Pripravili smo jim bogat kulturni program, kjer smo prikazali, kaj vse smo se v tem šolskem letu naučili. Imeli smo prava napovedovalca. To sta bila Zarja in Marko. Delo smo si med seboj razdelili. Nekateri so starše pričakali pred šolskimi vrati in jih pospremili do razreda, drugi so pomagali pri pripravi miz za pogostitev, tretji pa so pripravili razred za proslavo.

Starši so bili nad našo prireditvijo zelo navdušeni. Sledile so športne igre: nogomet, med dvema ognjema in badminton. Nekateri pa so samo sedeli in klepetali. Po športnih igrah je sledil piknik, katerega so nam pripravili starši. Hrane je bilo zelo veliko. Starši so se med seboj pogovarjali, otroci pa zabavali. Na koncu so starši pospravili, mi otroci pa smo se od njih poslovili, saj smo komaj čakali ogled observatorija na gimnaziji.

Preden smo odšli na ogled pa smo morali pripraviti učilnico za spanje. To je bilo veselje. Blazine so postale naše postelje.

Profesor Miran Tratnik iz gimnazije nam je razkazal observatorij. Pripravil nam je tudi teleskop na strehi gimnazije. Ogledali smo si luno in Jupiter iz dveh različnih perspektiv. Vrhunec večera pa je bilo vrtenje observatorija in ognjemet s Sabotina, ki ga je »naročila učiteljica Iris«. Učitelj Miran nas je peljal tudi v prenovljeno učilnico gimnazije, kjer nam je računalniško prikazal ozvezdje. Ob 22.30 smo odšli v našo učilnico, kjer smo tudi brali, saj nam je knjižničarka Boža pripravila knjige. Kaj pa priprava na spanje?

Hahahaa, najprej čips pa bombončki, obmetavanje z blazinami, nato umivanje zob in lahko noč. Zjutraj smo si pripravili zajtrk, potem pa so nas prišli iskati starši. Bilo je super, nepozabno doživetje.

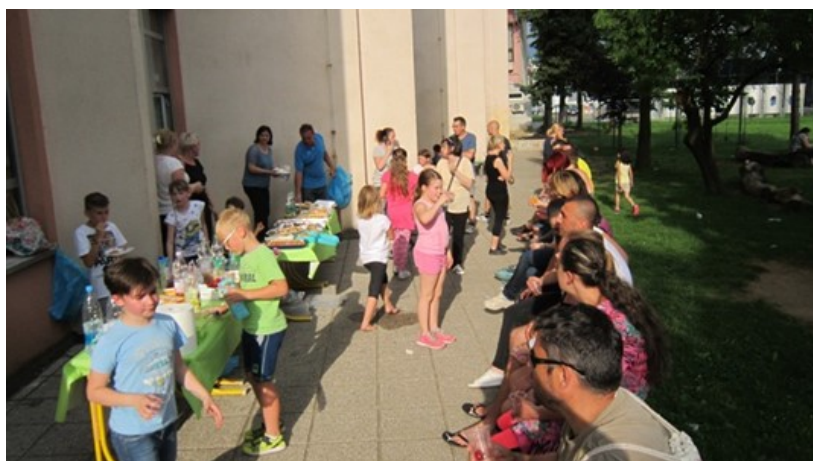
Gaja, Jakob, Laura, Leon, Lana B., Neli in Matic, 4. d

Spanje

Ogled lune s teleskopom

Piknik

Športne igre

SREČANJE Z VIPAVCI – CIRIUS VIPAVA

V ponedeljek, 28. 5. 2018 smo se učenci 4. d in 5. b, z učiteljico Iris Mohorič in Ireno Štrancar odpravili na obisk k »našimi Vipavcem«. Letos praznujemo že 20 let naših srečanj.

Ko smo prišli v CIRIUS, so nas Vipavci toplo sprejeli. Najprej so nam pokazali njihovo šolo. Tam je bilo veliko različnih prostorov, v katerih so se otroci učili, zdravili, telovadili, se igrali, spali in jedli. Meni je bil zelo všeč bazen. Ko smo si ogledali njihovo hišo, smo se dobili na dvorišču. Učiteljice iz Vipave so nam povedale,, da se bomo razdelili v štiri skupine. Skupine so bile mešane. V vsaki skupini je bilo tudi nekaj Vipavcev. Povedali so nam, da bomo imeli orientacijski pohod po Vipavi, kjer bomo iskali skrite lističe z nalogami in nadaljnjimi navodili za pot. Bilo je zelo zabavno. Zelo je bilo zabavno iskati skrivališče kuvert. Ker nas je bilo v skupini veliko, pa smo tudi najbolj skrite hitro našli. Pot nas je vodila skozi Vipavo, kjer smo spoznavali njeno zgodovino in njene lepote. Start in cilj pa je bil v Ciriusu. Na koncu smo se posladkali s češnjami. Dan je bil super, saj smo se veliko naučili. Tej pustolovščini ni manjkalo prav nič, zato je bilo prelepo.

Zarja Zoroja Gabriel in Marko Ponorac, 4.d

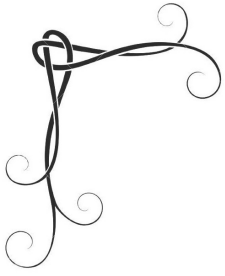
Iskanje kuvert.

Spoznavanje Vipave

Skupinska fotografija.

PRVI KORAKI V LEPOPISJU

V začetku junija smo se nekateri devetošolci na tehničnem dnevu »Učimo se za življenje« udeležili štiriurne delavnice kaligrafije.

Pri pisanju smo uporabljali posebno - kaligrafsko pero, ki ima ploščato prirezano konico in je primerno za pisanje **gotico**.

Kot, pod katerim postavimo ploščato konico na podlago, je odvisen od vrste pisave in se giblje med 35 in 45 stopinj. Mi smo pisavo gotico pisali pod kotom 45 stopinj.

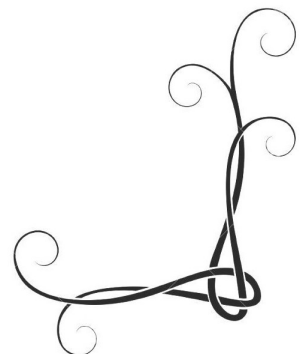
Pri vajah smo morali paziti, da ne spremenimo kota peresa, zato konice ne obračamo.

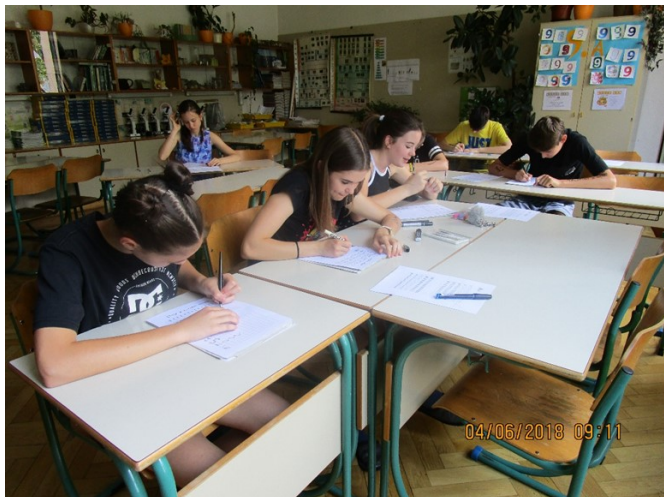
Najprej smo začeli s preprostimi vajami –ravnimi črtami v več smeri, nadaljevali z osnovnimi elementi, ki jih najdemo v vsaki črki in so osnova za nadaljnje delo. Pri pisanju je zelo pomembno, kje se določena poteza začne in kje konča.

Spoznali smo prvo skupino črk, katerih osnovni element je navpična črta, ki se začne in konča s piko. Te črke so i, j, r, n, m. Delavnico smo zaključili z zapisom črk u, v, w, y.

Pri pisanju je zelo pomemben mir, tišina in zbranost, sicer narediš hitro napako.

Taja Podobnik, 9. c

NARAVOSLOVNI DAN OSMOŠOLCEV

Konec aprila smo v eni od skupin osmošolci na ND Obdelava podatkov obdelovali statistične podatke prebivalstva Mestne občine Nova Gorica (MONG) . Zanimalo nas je število prebivalstva, starostna sestava na dan 1. 7. 2016, rodnost, smrtnost in naravni prirastek ter izobrazbena sestava MONG. Izdelali smo različne vrste grafov, za starostno sestavo pa smo izrisali starostno piramido.

Ugotovili smo, da je bil od leta 1997 do leta 2016 naravni prirastek samo šest krat pozitiven. To pomeni, da se je več ljudi rodilo kot umrlo v določenem letu. Vsa ostala leta pa je več ljudi umrlo, kot se jih je rodilo.

V MONG ima 27 % prebivalstva strokovno in splošno srednjo izobrazbo, 24 % samo osnovno šolo in 8.8 % visoko izobrazbo.

Po starostni sestavi pa je bilo med prebivalci MONG 1. 7. 2016 največ ljudi v starostnem obdobju od 60 do 64 let. Pet prebivalcev je bilo starih več kot 100 let, od tega štiri ženske.

Osmošolci

EKSKURZIJA V LJUBLJANO IN NAZARJE

Zadnji dan v maju smo se učenci devetošolci izbirnega predmeta Verstva in etika 3 udeležili ekskurzije v Ljubljano k Skupnosti za zavest Krišne. Menih Marko nam je predstavil njihovo verovanje, življenje v samostanu, ko se predaš tej veri. Skupaj z menihi smo, ob spremljavi različnih instrumentov, zapeli značilno mantro – molitev Hare Krišna,/ Hare Krišna, /Krišna, Krišna,/Hare, Hare. V templju samostana smo bili ravno v času, ko so prinesli hrano bogovom. Zvedeli smo, da so menihi vegetarijanci. Za slovo so nam ponudili piškote, ki jih sami pečejo brez vsebnosti jajc. Pot smo nadaljevali v Zgornjo Savinjsko dolino do Nazarij, kjer so nas zelo toplo in gostoljubno sprejele sestre klarise. Naše skupno druženje smo začeli v samostanski kapeli, kjer so nam sestre najprej zapele. Nato smo se preselili v dnevni prostor. Tam sta nas pozdravili opatinja, s. Katarina in s. Neža. Sestre so nas pogostile z okusnim kosilom. Sestra Neža nam je predstavila skupnost štirinajstih sester klaris, njihovo življenje. Zvedeli smo, da osem ur na dan molijo, osem ur je namenjeni različnim delom, osem ur pa počitku. Ne odhajajo iz samostana, ne uživajo mesa, torke in petke preživijo ob kruhu in vodi. Z njimi smo se pogovarjali preko železne ograje. Spoznali smo, da moraš biti »poklican« za tako skupnost. Domov smo se vrnili s številnimi, novimi vtisi.

Polona Trojer, 9.c

Pri petju mantr

Bogovi v templju

Pred samostanom

V dnevnem prostoru s sestro Nežo.

Učenci strežejo pri mizi.

V ZNAMENJU USTVARJALNOSTI IN PODJETNOSTI

Pripravila: Danijela Manoilov, multiplikatorica

Tako kot prejšnje šolsko leto je tudi letos na matični šoli potekal krožek Podjetniški eksperiment, namenjen učencem zadnje triade.

Po vajah za spodbujanje ustvarjalnega mišljenja in viharjenju možganov v prvi fazi krožka se je ekipa, pod mentorstvom prof. Danijele Manoilov, odločila za razvoj aplikacije za mobilne telefone Libromap.

Izsek iz poslovnega načrta, ki ga je ekipa pripravila za strokovno ocenjevalno komisijo, predstavi aplikacijo takole:

Libromap je aplikacija za pametne telefone, ki obiskovalcem javnih knjižnic omogoči, da v čim krajšem času najdejo knjigo, ki jo iščejo. Obiskovalec knjižnice na svoj telefon naloži aplikacijo Libromap. Ob prvi namestitvi skenira svojo člansko izkaznico (npr. člansko izkaznico knjižnice Franceta Bevka v Novi Gorici). Ko pride v (omenjeno) knjižnico in želi preko aplikacije poiskati željeno knjigo, tej omo-

goči dostop do internetne povezave in lokacije, potem pa s pomočjo kamere na telefonu sledi navideznim puščicam, ki ga peljejo do dela knjižnice, kjer se nahaja knjiga, ki jo je uporabnik aplikacije v predhodnem koraku navedel kot željeno knjigo (uporabnik navede naslov željene knjige in avtorja). Aplikacija omogoča tudi izposojanje knjige; skenira črtno kodo na knjigi in izpiše rok vračila knjige. V primeru, da je knjiga izposojena, aplikacija omogoča rezervacijo knjige. Uporabnik navede svoj elektronski naslov in prejme obvestilo, ko je željena knjiga znova na razpolago v knjižnici. Če si uporabnik vseeno želi izposoditi kakšno knjigo, čeprav je tista, ki si jo je najprej želel, izposojena, mu aplikacija ponudi seznam knjig s sorodnimi vsebinami.

17. 4. 2018 se je ekipa udeležila državnega tekmovanja POPri (Podjetnost za prihodnost), kamor so se uvrstili po odlični predstavitvi svoje podjetniške ideje na regionalnem nivoju 16. 3. letos. *Poprčki* z OŠ Milojke Štrukelj so v letošnjem šolskem letu bili: Danaja Školaris in Aleksandra Postolov iz 8. a, Hana Bric in Asim Aličič iz 8. c ter Jaka Cigoj iz 9. b. Pred komisijo so ponovno predstavili svojo podjetniško idejo in odgovarjali na njihova vprašanja, zvečer pa so se udeležili zaključne prireditve v sklopu tekmovanja, ki se je odvila v novogoriškem SNG-ju. Povezovalc večera je bil simpatični igralec Klemen Bunderla, častni gost slovesnosti pa predsednik države Borut Pahor.

Foto: Jure Batagelj

za Primorski tehnološki park

Podjetniška ideja, ki so jo razvili učenci OŠ Milojke Štrukelj, sicer ni bila izbrana za zmagovalno idejo, a *poprčki* – v pravem duhu podjetnosti, ki vključuje tudi vztrajnost – že razmišljajo o naslednjem šolskem letu in novih podjetniških idejah.

TABOR ZA NADARJENE UČENCE IN UČENCE PROSTOVOLJCE DEVETOŠOLCE V ČEPOVANU

Pripravila: Doris Lozej, šolska psihologinja

Za nadarjene devetošolce in učence prostovoljce smo v juniju (2. in 3. junij) organizirali dvodnevni tabor v Čepovanu, v domu Pod borovci. Kar velika skupina učiteljev (Martina Bratuž, Ivana Štrancar, Daniela Manoilov, Tanja Poljšak, Mirjam Florijančič, Ana Kašček, socialna delavka Lilijana Sulič, psihologinja Doris Lozej) je pripravila pester program z delavnicami.

Program je zajemal naslednje delavnice:

Medsebojno spoznavanje, neverbalna komunikacija

Icebreakersi za vzpodbujanje čuječnosti in kreativnega razmišljanja

Delavnica premagovanja strahov in treme

Delavnica lateralnega mišljenja

Športne aktivnosti na igrišču

Družabni večer ob tabornem ognju

Nočni pohod

Jutranja telovadba

Skupna priprava zajtrka, kosila

Pohod in nabiranje užitnih rastlin

Meditacija v naravi

Kemijska delavnica

Delavnica likovnega ustvarjanja

Kamišibaj delavnica

Geografska delavnica in orientacijsko tekmovanje

Igra Activity do poznih večernih ur

Nekaj vtisov učencev:

» Všeč mi je bila jutranja telovadba, pečenje hrenovk v naravi, delavnice, hrana in iskanje hrane v naravi«

» Lahko je žal tistim, ki niso bili z nami! Je bilo res lepo in živahen in razgiban program. Čeprav smo bili tukaj samo dva dni, se je zdelo kot cel teden.«

» Všeč so mi bili cmoki z marmelado, družabni večer, Kamišibaj, orientacija«

» Ful zanimivo, bi spet prišla drugo leto«

» Všeč mi je bila sproščenost, vzdušje, prehrana, delavnice...«

» Všeč mi je bilo, ker smo delali v naravi, imeli veliko aktivnosti«

» Tabor je zanimiva ideja, ki bi bila vredna nadaljevanja«

OB SVETOVNEM DNEVU VODA

Pripravila: Laura Ozebek, učiteljica

Potovanje kapljice vode (domišljjski spis)

Vsak dan mora človek piti vodo. S tem v njegovo telo vstopijo kapljice vode, ki so potrebne za marsikatero procese v našem telesu. Nekaj vode gre tudi v kri.

Ko je kapljica vode prispela v kri, se je po žilah »peljala« po celem telesu. Mislila je, da hodi po dolgem tunelu, v katerem se gibljejo rdeče živalce. Bilo jih je več milijonov. Imenujejo se krvničke, ki na svojih hrbtih prenašajo pline. A niso bile same. Krvni obtok so opazovale ob straneh kot sneg bele kepe. To so bile krvničke, ki vedno prežijo na bacile. Nato je kapljica sledila krvničkam. Naenkrat so se nekatere ustavile in ulegle na ranico. A niso počivale, ampak umrle. Krvničkam se življenjska doba konča po približno 100-tih dneh in rodi se jih več kot dva milijona na sekundo. Zato je kapljica brez žalosti odšla naprej.

Čez nekaj časa so se ji pridružile kocke, ki so bile sladke kot sladkor. In res, to so bile kocke glukoze, ki so potrebne za procese celičnega dihanja. Čez nekaj trenutkov je kapljica prišla v srce, kjer se vsako sekundo vse zatrese zaradi bitja srca. Srce vsak dan utripne stotisočkrat, da poganja kri po arterijah in venah. Zaradi tresljajev je kapljica hitro zapustila srce, in ker se je človek takrat ukvarjal s športom, je odšla iz telesa v obliki potu.

Tako se je za to kapljico zgodba v našem telesu končala.

Ana Mačus, 8. a razred

OB SVETOVNEM DNEVU ZEMLJE

Potovanje kapljice vode (domišljjski spis)

V zgodnjem jutru so se meglice iz gozda dvigale nad drevesa. Na velikem listu so se stiskale drobne kapljice vode.

Drobna, komaj vidna kapljica se je oklepala roba. Pod njo je bila globina. Bilo jo je strah. Posijalo je sonce. Topel žarek jo je objel in zasijala je v tisočeri barvah. Čudila se je, kako je lepa, svetla, prozorna. Toda naenkrat je zapihalo in kapljico je odneslo v globino.

Zdelo se ji je, da pada zelo dolgo in da se bo ob pristanku raztreščila v meglico. Pa ni bilo tako. Pristala je na mehki blazini mahu. Tam je bilo že veliko njenih prijateljic. Vesela je bila družbe. Kmalu so se prijele za roke in skupaj odplavale po ozki stezici, ki so jo naredile mravlje iz bližnjega mravljišča. Plavale so vedno hitreje in vedno več jih je bilo. Nastal je potoček. Zapustile so gozd in se razlile na širok travnik. Tam so obstale.

Kapljica pa je hotela naprej. Hotela je videti svet, od kod prihaja glasno šumenje. Na travniku je bilo sicer lepo, toda hotela je dalje. Prerinila se je po travniku do potoka in odplavala. Vesela je skakljala preko skal, se obešala na drobne rastlinice, se pozibavala na listih in se vozila po gladini. Potovala je vedno hitreje in naenkrat je bila tam, od koder je prihajalo glasno šumenje. Prišla je do slapa. Zbrala je pogum in se predala toku. Na dnu jo je dvignilo, da se je razpršila v meglico, v mavrico. Kopala se je v soncu, se ponovno združila v kapljico in odplavala naprej v reko.

Toda groza. Opazila je, da na drugem bregu prihaja v njeno reko potok, ki je čudno obarvan, črn in smrdljiv. Bala se je, da jo bo pogoltnil, da bo izgubila svojo lepoto. Stisnila se je k bregu in čakala da bo vsa umazanija s sosednjega brega odplavala dalje.

Začelo je deževati. Reka je narasla in odnesla vso nesnago s seboj. Kapljica je sedaj uspela nadaljevati pot.

Ob reki je bila velika peščena plaža. Na njej so se igrali otroci. Skakali so v vodo, se potapljali in se glasno smejali. Tega se je ustrašila. Majhna deklica je zajela vodo s kanglico in jo vrgla v zrak. V njej je bila tudi kapljica. Zasvetila se je v žarku sonca in obstala na dekličinem lasku. Toplo sonce pa jo je posušilo. Spremenila se je v drobne kapljice pare, ki so se dvignile v višave in se združile na nebu v čudovit bel oblak.

Tam je čakala, da se spet vrne na Zemljo v svoj potok, v svojo reko.

In da bo nekega dne spet mavrica.

Tineja Rigler, 8. a

KOLOVRAT — BOTANIČNI VRT

Sprehodili smo se po vrhovih Kolovrata na 1000 metrih nadmorske višine. Šmarnice in pogačice so že odcvetele, a na pobočjih nas je razveseljevalo novo cvetje, jagodičevje in drevesa. Med njimi številni glavinci, krvomočnice, ustnati-ce, alpske lilije, divje maline, šipek, mokovec in jerebika. Pokalico in kozjo brado pa smo prežvečili in pojedli. Oddah-nili smo si na zvezdasto razkrečeni brezi in spoznali, da ji nadmorska višina in ostre razmere ne pridejo do živega.

Ob reki Soči smo si ogledali drevo severne Primorske. To je črni topol, ki meri 39 m v višino in obsega 167 cm. Izjem-no!

Luka Bajec, Oliver Pejović, Kaja Keber in Abbie Bregantič, 7. b in mentorica Laura Ozebek

ČEBELE IN ČEBELAR

Osnovna šola Frana Erjavca v Novi Gorici ima v okolici šole svoj čebelnjak. Učencem šesti h razredov naše šole ga je predstavil čebelar gospod Branko Vidmar.

Za čebelnjak pod njegovim vodstvom skrbijo otroci vključeni v čebelarski krožek. Opazovali smo člane čebelje družine, delavke, matico in trote, spoznali številne produkte čebel in poizkusili akacijev med.

Za poučno in zanimivo doživetje se zahvaljujemo čebelarju in želimo veliko uspehov pri skrbi za čebeljo družino v panju.

Učenci 6. a, 6. b in 6. c razreda z mentorico Lauro Ozebek

PILI SMO ČISTO IZVIRSKO VODO «IZPOD GRMA» MOST NA SOČI

8.a razred

6. a razred

NA KRAŠKIH PAŠNIKIH

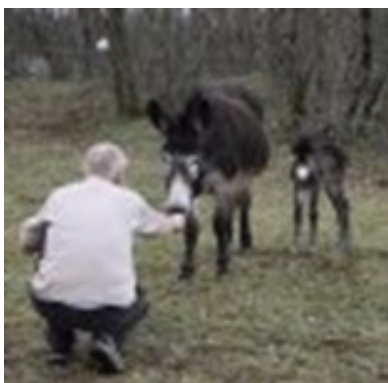
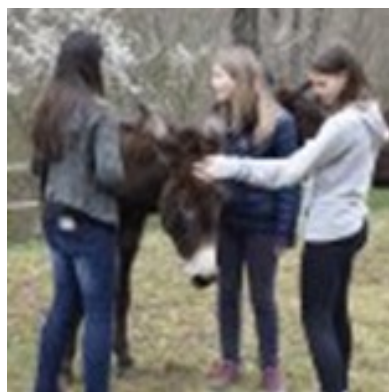
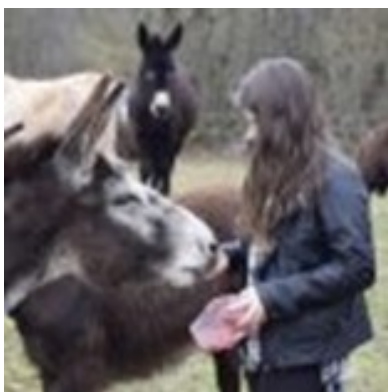
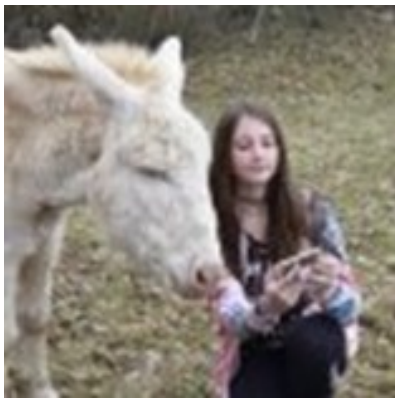
Pripravila: Laura Ozebek, učiteljica

Na kraških pašnikih v okolici Kobdilja se pase čreda oslic lastnika gospoda Staneta Sušnika.

Oslice so izjemno lepo vzgojene, radovedne in se rade predajajo razvajanju. Nikoli ne veš, kdaj imajo dovolj korenja, masiranja uhljev, božanja in gladenja glave in trebuha in kdaj jih lahko zapustiš. To smo doživeli tudi mi, ko smo se jim približali in se družili z njimi. Ker nismo bili dovolj vztrajni pri negi, so nas neprestano zasledovale in se pognale tudi v dir.

Bilo je lepo in vznemirljivo doživetje.

Foto: Sara Fabčič in Lana Černe

NA KMETIJI JE LEPO — BANJŠICE

Obiskali smo kmetijo, kjer živi naša učenka Tiana Gorjup iz 7. a razreda. Opazovali in družili smo se s kokošmi, racami, pavom, kravami, prašiči, psom in mačko.

Na kmetiji redijo krškopoljsko pasmo prašičev, ki je edina ohranjena slovenska avtohtona pasma prašičev. Krmijo jih s kruhom, z ostanki z vrta in z domačimi žiti. Pasma slovi po kakovostnih mesninah. Izdelki so mehki, sočni in aromatični. Slanina krškopoljskega prašiča vsebuje večji delež nenasičenih maščobnih kislin v primerjavi s slanino sodobnih pasem prašičev.

Spoznali smo tri pasme goveda: rjavo pasmo, limuzin pasmo in belgijsko beloplavo pasmo.

Limuzin pasma izvira iz hribovite pokrajine Limuzin v Franciji. Značilnosti tega goveda so vzdržljivost, prilagodljivost v vseh klimatskih razmerah in ostrih pogojih reje. Pasma odlikuje velik delež mesa in manjši delež kosti in maščobe v telesu. Podobne lastnosti ima tudi belgijsko beloplavo govedo. Rjava pasma goveda pa je mešana pasma. Redijo jo za meso in mleko.

Na kmetij so nas pogostili z domačimi hrenovkami, sirom, kruhom in sokom.

Želimo veliko uspehov pri reji živali in iskrena hvala za prijazno in gostoljubno druženje.

Jerneja Badalič, Lina Žuber in Živa Zarifa, 7. a in mentorica Laura Ozebek

TEKMOVANJE V POZNAVANJU IN GOJENJU ČEŠENJ 2018

Pripravila: Martina Bratuž, učiteljica

Na osnovni šoli Alojza Gradnika Dobrovo vsake dve leti pripravljajo tekmovanje o poznavanju in gojenju češenj za šestošolce.

Letošnjega tekmovanje se je udeležilo 6 učenk in 6.a razreda, ki so se kar tri mesece pridno spopadale z zelo zahtevno literaturo.

V soboto, 9.6., smo se odpeljale na Dobrovo, kjer nas je čakala konkurenca še 10 ekip iz primorskih šol. Na šoli so nas lepo sprejeli, spremljali smo lep program, nato pa nas je čakal test. V odgovarjanju na 52 vprašanj smo bili vsi zelo dobri. Med čakanjem na rezultate smo se sprehodili do gradu Dobrovo, kjer je bilo že vse pripravljeno za praznik češenj in briško poroko.

Sledila je razglasitev rezultatov, gostitelji pa so nam postregli še s kosilom.

Ekipa 1: Maja, Lara in Ema so dosegle odlično 2. mesto, ekipa 2: Sara, Leja in Lana pa 4. mesto.

NARAVOSLOVNI DAN NA SGLŠ POSTOJNA

Pripravila: Martina Bratuž, učiteljica

V maju smo se šestošolci odpravili na Srednjo gozdarsko in lesarsko šolo v Postojno.

Profesorja sta nam povedala veliko zanimivega o drevesih ter organizmih ki živijo v gozdu, življenjskem krogu v naravi, povezanosti človeka z naravo. Bilo je zelo zanimivo in poučno.

KEMIJA NEKOLIKO DRUGAČE

V šolskem letu 2017/18 sem se udeležila kemijskih delavnic, ker me je kemija kot nov predmet zelo navdušila.

Delavnice smo obiskovali osmošolci in devetošolci. Vseh skupaj nas je bilo 23.

Ampak nismo bili samo v razredu, šli smo tudi na veliko različnih dogodkov in predstavitev. Z delavnicami smo začeli že v septembru.

Najprej smo se udeležili dogodka, imenovanega Evropska noč raziskovalcev, ki ga je izvedla Univerza v Novi Gorici. Tam smo si lahko ogledali veliko zanimivih poizkusov in predstavitev, s katerimi so nas želeli povezati z raziskovalci. Naš naslednji ogled nas je vodil na kmetijo v Vedrijanu, kjer smo si natančneje ogledali predevalo sivke, sami smo si tudi izdelali hidrolat. Še pred novim letom smo obiskali laboratorij na Univerzi v Novi Gorici. Prikazali so nam zanimive poskuse, nekaj smo jih izvedli tudi sami. Za naš zadnji izlet smo se odpravili v Primorski Tehnološki Park v Vrtojbo. Predstavili so nam izdelavo barv in lakov in razložili kako delujejo čistilne naprave.

V prazničnem decembru so deveti razredi izvedli zanimive poizkuse za pete razrede, vsi so bili zelo navdušeni.

Ob koncu šolskega leta pa so devetošolci imeli priliko tudi sodelovati na taboru v Čepovanu.

Naredili smo tudi kar nekaj poizkusov, vsi so bili zelo zanimivi. Najprej smo izdelali kremo iz ognjiča in kamilice. Pri drugem izdelku, ko smo izdelovali milo, nam je na pomoč priskočila gospa Badalič, ki smo jo povabili na šolo in zahvala gre njej, da so bili izdelki kvalitetni in še lepo so dišali. Naš zadnji izdelek je bil balzam za ustnice in še nekaj različnih krem. Vsi smo se pri poizkusih in izdelavi zelo zabavali in se ob vsaki delavnici nekaj novega naučili. Vse izdelke smo ponudili na praznični tržnici v decembru in prireditvi Ključ za upanje.

Od septembra dalje smo tudi oblikovali Kemijske novice. Izdali smo štiri izvode, ki si jih lahko ogledate na šolski spletni strani ali v šolski knjižnici. V njih so zapisani vsi naši dogodki in poizkusi, nekaj šal, kakšna zanimivost, ki je mogoče še nisi vedel in pa nagradna igra, ki nas zelo navdušuje. Tudi sama sem bila enkrat izžrebana. Nagrada je zelo praktična.

Kemijske novice so najprej oblikovali skupina devetošolcev, ker pa so imeli na koncu zaradi valet in zaključevanja šole veliko dela, smo za zadnje novice poskrbeli mi, osmošolci.

Bili pa smo tudi zelo uspešni na šolskem in državnem tekmovanju. Osvojili smo 13 bronastih in 3 srebrna Preglova priznanja.

Na kemijskih delavnicah mi je bilo zelo zanimivo, ker sem spoznala kemijo tudi na drugačen način. In verjamem, da je bilo tudi drugim zelo zanimivo in poučno.

Z veseljem se jih bom udeležila tudi naslednje šolsko leto.

Tineja Rigler, 8. a

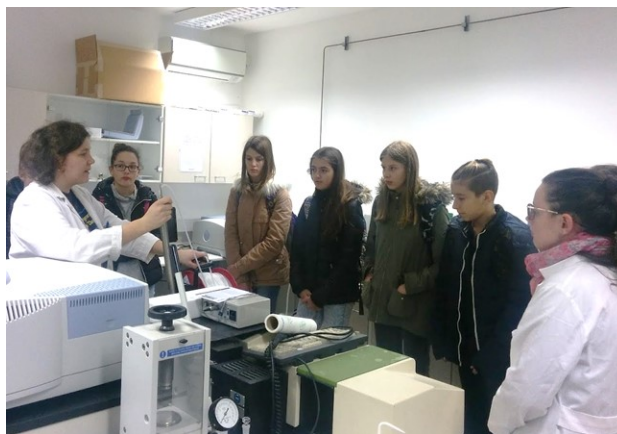
Izdelava hidrolata, kmetija Vedrijan

Novoletni Čira-čara za 5. raz

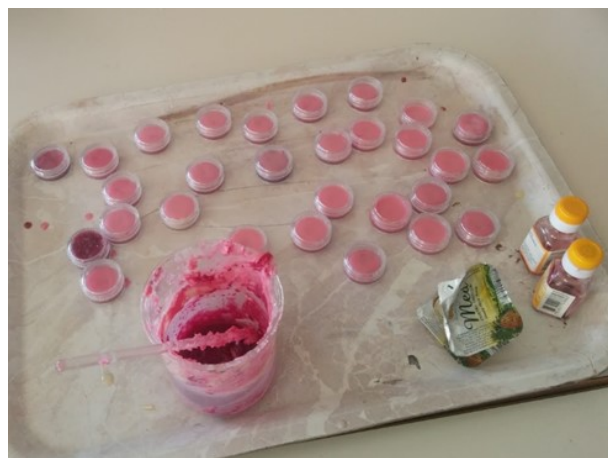
UN Nova Gorica

Izdelava kreme

Izdelava balzama za ustnice

Izdelava mila

BRALNICE Z NIZOZEMSKIM PISATELJEM TOONOM TELLEGENOM

Pripravila: Boža Peršič, knjižničarka

V četrtek, 1. 2. 2018, pred slovenskim kulturnim praznikom, smo se s šolsko knjižničarko Božo Peršič udeležile srečanja z nizozemskim pisateljem Toonom Tellegenom v Goriški knjižnici Franceta Bevka. Obisk avtorja je potekal v okviru literarnega festivala Bralnice pod slamnikom, ki ga že vrsto let organizira založba Miš. Knjižničarka nam je med pripravami na ta dogodek razdelila Tellegenove knjige, ki so prevedene v slovenščino, in pripravila gradivo o avtorju in njegovem delu. O prebranih zgodbah smo se pogovorile in oblikovale vprašanja za pisatelja. Srečanje s Toonom Tellegenom, ki je po poklicu zdravnik in danes živi v Amsterdamu, je bilo zelo prijetno in zanimivo. Najprej nam je prebral odlomek iz svoje knjige Kitov vrt v nizozemščini, da smo začutili tekst v njegovem jeziku. Isto besedilo je v slovenščini prebrala Ema Karo, urednica pri založbi Miš, ki je tudi vodila pogovor z avtorjem v angleščini in sproti prevajala. Izkoristili smo priložnost in pisatelja spraševali o njegovem življenju in njegovem literarnem delu. Zanimalo nas je tudi, kako je povezoval svoje zdravniško delo s pisateljevanjem. Zaupal nam je, da pozimi piše poezijo. Poleti, ko je na počitnicah v Franciji, pa piše zgodbe za mlade. V njegovih pripovedih nastopajo živali, ki so vse enako velike in enako močne, da lahko vse počnejo skupaj. Pisati je začel že kot najstnik, danes pa njegov opus obsega že preko 50 knjig. Pisanje je zanj življenjska nuja tako kot dihanje. Sam tudi veliko bere in opaža, da kljub vsem sodobnim medijem večina otrok še vedno veliko bere. Zelo ga zanima tudi nogomet, ki ga redno spremlja. Na svoje literarne predstavitve, ko se srečuje z bralci, zelo rad povabi tudi glasbenike. Za svoja dela izbira nenavadne naslove (na primer Jutri je bila zabava), ker na tak način pritegne pozornost. Njegovi najljubši knjigi iz otroštva sta bili Medvedek Pu in Veter v vrbah. Piše živalske zgodbe, ki jih je nekoč pripovedoval svoji hčerki. Lažje je namreč govoriti in pisati o živalih, čeprav poosebljajo ljudi. Med vsemi živalmi pa so mu najljubše ptice.

Ob zaključku srečanja je zelo iskreno odgovoril na vprašanje enega izmed udeležencev srečanja, kam bi šel, če ne bi imel nobenih omejitev. Rekel je, da bi se vrnil v otroštvo v svojo rojstno vas. Posebej je še izpostavil pomen branja, otroške igre in druženja ter pogovarjanja med ljudmi.

Zahvalili smo se pisatelju, založbi Miš in Goriški knjižnici Franceta Bevka za zanimivo izkušnjo. V naši šolski knjižnici si lahko izposodite in preberete njegove knjige: Kitov vrt, Jutri je bila zabava, Sredi noči, Mala nočna torta, Zabava na Luni in Čriček in temačni občutek.

Ema Modrijan, 6.a

BRALNE ZNAČKARJE JE LETOS OBISKAL IN NASMEJAL

BOŠTJAN GORENC - PIŽAMA

Ob letošnjem zaključku bralne značke, ki na naši šoli poteka že več kot 50 let, nas je v četrtek, 19. 4. 2018, obiskal prevajalec, literarni ustvarjalec, blogger, stand up komik, reper ... Boštjan Gorenc Pižama, ki nas je popeljal v svet pravljic, zgodb, poezije in na šaljiv način ter z igralsko spretnostjo predstavil svoj ustvarjalni opus. Prireditev je potekala v dveh delih, prva za učence 1.-4. razreda, druga za učence 5.-9. razreda. Program sva povezovali Kristina Trampuž in Kristina Štrukelj. Z glasbenim nastopom in recitacijo pesmi Kaj se skriva očku v bradi je dogodek popestrila Zarja Zoroja Gabriel. Sceno in likovno opremo so oblikovali ledenski učenci s svojimi učiteljicami.

Boštjan Gorenc Pižama je izjemen prevajalec, mlajšim učencem znan po prevodih Kapitana Gatnika, Super Pleničkota in gospoda Gnilca, starejše učence pa je prepričal s prevodi knjig Krive so zvezde, Čudo ter Eleanor in Park. Z Matejem de Ceccom ustvarja strip o Šnofiju. V zbirki Čebelica je izšla njegova slika nica Kaj se skriva očku v bradi. Leta 2016 je izdal svoj knjižni prvenec sLOLvenski klasiki 1, v katerem postavlja temeljna dela slovenskega slovstva v kontekst sodobne spletne komunikacije. Ob letošnji 100. obletnici smrti Ivana Cankarja je skupaj z ilustratorko Tanjo Komadina priredil Cankarjevo Moje življenje v obliki stripa z naslovom Moj lajf. Zase pravi: »Sem komik in prevajalec oz. rad uporabim izraz "človek s črkami", ker vse, kar delam, je povezano z besedami, jezikom.«

Boštjan Gorenc Pižama nam je pripravil dva duhovita nastopa. Učencem je na zabaven način približal literaturo, jo predstavil s sodobnimi spletnimi komunikacijskimi simboli ter oživel slovensko ljudsko pripoved v sodobni preobleki. Najmlajše je navdušil z zabavnimi odlomki iz knjig in z doživeto odigrano moderno različico rezijanske ljudske pravljice Kako je Rusica pregnala grdinico. Z igralsko spretnostjo se je prelevil v lisico, volka, zajca in medveda ter nas s komičnimi prizori nasmejal.

Pokazal nam je, kako zanimiv je svet, ki se skriva za platnicami, kako pomembno je branje knjig, ki nam lahko pomagajo pri reševanju problemov, nas popeljejo v druge svetove ter širijo naše razumevanje drugih. Na koncu je podelil priznanja 584 bralcem, ki so osvojili bralno značko. Prav tako se je s knjigo zahvalil 28 prizadevnim mentoricam bralne značke, ki navdušujejo učence za branje. Zahvalili smo se mu z ilustracijo in zadnjim izvodom šolskega glasila Žvečkalnik. Srečanje smo nastopajoči zaključili v šolski knjižnici.

Obisk Boštjana Gorenca Pižame je bil eden odmevnejših zaključkov bralne značke na naši šoli, ki je marsikaterega učenca pripeljal v knjižnico po njegove knjige.

Kristina Štrukelj, 8. b

ZLATI BRALCI, KI SMO VSEH DEVET LET OSNOVNEGA ŠOLANJA BRALI ZA BRALNO ZNAČKO, SMO OBISKALI LJUBLJANO IN SE UDE- LEŽILI SLAVNOSTNE PRIREDITVE V CANKARJEVEM DOMU

V petek, 01. 6. 2018, se nas je 24 zlatih bralcev z OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica skupaj z mentoricami udeležilo nagradnega izleta v soorganizaciji Medobčinskega društva prijateljev mladine za Goriško. Skupaj z drugimi bralci z Goriške smo se odpravili v Ljubljano. Pred Prešernovim spomenikom na Tromostovju smo se zbrali po dobri uri samostojnega raziskovanja naše prestolnice. Odpravili smo se v Cankarjev dom, kjer smo prisostvovali osrednji zaključni prireditvi za zlate bralce v organizaciji Društva Bralna značka Slovenije – ZPMS.

Program je vodil Boštjan Gorenc Pižama, gostje prireditve so bili Damijan Stepančič, ilustrator darilne knjige BARŽ ≡ KONS, ki jo letos prejmemo zlati bralci, Andrej Rozman Roza, Anja Štefan, za glasbeni program sta poskrbela Janez Dovč in Boštjan Gombač.

Slavnostni govorci na prireditvi so bili gostiteljica dr. Dragica Haramija, predsednica Društva Bralna značka Slovenije – ZPMS, Anton Peršak, minister za kulturo in Tomaž Jontes, predstavnik družbe Telekom Slovenije, ki že 15 let skrbi, da zlati bralci vsako leto prejmejo knjižna darila. Slavnostni gost na prireditvi je bil Borut Pahor, predsednik Republike Slovenije in častni pokrovitelj Bralne značke. Vsi so čestitali mladim bralcem in v svojih nagovorih poudarili pomen branja.

Lea Pavlin, 9.a

ČUDEŽNO PERO

Pripravila: učiteljica Maja Maček

Za dvanajsti rojstni dan sem dobila veliko daril. Najbolj sem se razveselila novega nalivnega peresa. Takoj sem ga spravila v peresnico.

Naslednji dan sem ga v šoli prvič uporabila. Pisali smo test iz matematike.

»Joj, nič se nisem učila! Le kako bom znala računati!« sem pomislila. Pero me je požgečkalo po roki in mi prišepnilo:

»Ne skrbi. Sem čudežno pero pa tudi zelo dober matematik. Lahko ti pomagam.«

Bila sem šokirana: »Ali res vse znaš? Pa da vidimo!«

Ko sem reševala nalogo, je pisalo prehitevalo moje misli. In že je bil tu rezultat.

»Super!« sem pomislila. To bo zdaj moja skrivnost.

Oddala sem test, ki je bil brez napake. Učiteljica me je pohvalila. Doma sem lenarila, namesto da bi se učila. Zanašala sem se na čudežni predmet. Skrbno sem ga skrivala.

Naslednji teden je bil na vrsti test iz angleščine.

»Piši, piši!« sem ukazala peresu.

»Žal mi je, angleščine ne znam. Sem slovensko pero,« mi je odgovorilo.

Katastrofa! Dobila sem najslabšo oceno. Zamerila sem mu ter ga vrgla v smeti. Poiskala sem staro pero, ki mi je bilo zvesto vsa leta v šoli.

Ugotovila sem, da čudežni predmeti ne obstajajo. Samo s pridnim učenjem bom lahko dobila dobre ocene.

Maša Repovš, 6. c

STEKMOVANJA ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

(Roald Dahl: Matilda, Feri Lainšček: Velecirkus Argo)

Pripravila: učiteljica Maja Maček

ČUD(EŽ)NE BESEDE

Matilda, drobna, bistra deklica je genij. Ima svojevrsten način razmišljanja, ki nam da misliti. A njeni starši so že druga pesem. Marsikdo bi mislil, da bodo taki kot Matilda tudi starši. A v tem primeru se je pregovor »Jabolko ne pade daleč od drevesa.« zmotil. Hčerka se od staršev zelo razlikuje.

Sem velika oboževalka knjig in si ne morem niti predstavljati, da bi lahko nekdo strgal knjigo ali imel tako zaničljiv odnos do nje. A tudi taki ljudje obstajajo. Sebični, nerazgledani, zaslepljeni od občudovanja, pohlepni. Matildini starši so prav taki. Na svet gledajo z očmi, ki se svetijo od želje po zaslužku.

Matilda bi morala imeti starše, ki bi jo občudovali, namesto tega pa jo žalijo in psujejo. Stvar dodatno poslabša ravnateljica šole – velika, močna, zlobna sovražnica otrok. Je ustrahovalka vseh – staršev, otrok, učiteljev. Tudi ona žali in izvaja nasilje.

A Matilda odkrije svoje čarobne moči, čudne, čudežne moči. Z njihovo pomočjo in s prijazno učiteljico vrže zlobnico s »prestola«.

Učiteljica Medica je krhka, nežna osebnost. Ravnateljica jo je ustrahovala že od otroštva. Umorila ji je očeta in prevzela njeno dediščino. Medica ji je stregla. Nekoč pa je zbežala.

Jaz bi na njenem mestu vložila pritožbo.

Izraža se milo in učeno. Vsi otroci jo imajo radi. Na svet gleda – v nasprotju z ravnateljico – kot da je v vsakem nekaj dobrega. Velika ustrahovalka pa stremlji k izničenju otrok.

Na nekaterih mestih je pripoved odraz pisateljevega življenja. Pripoved je groteskna – tako neverjetna, grozljiva, da je že smešna. Najbolj smešen mi je bil del, ko Matilda prevara ravnateljico s svojimi čarobnimi očmi.

Knjiga nam sporoča, da se s pohlepom in zlobo nikamor ne pride ter da ima laž kratke noge.

Velecirkus Argo govori o čarobnem potovanju, prijateljstvu, požrtvovalnosti, pohlepu. In če je na začetku izgledalo vse kot igra, tedaj, ko sta se odpravljala v domišljijijski svet, to ni bila več igra. Postala je resna preizkušnja prijateljstva in zaupanja.

Glavna junaka sta Gela Gela in

Tulsi. Gela Gela je resna in pametna, a včasih lena. Tulsi ima veliko čudnega smisla za humor in si vse šolske predmete razlaga čisto po svoje. Zato tudi nima dobrih ocen. Živita v cirkusu in nerada sta del predstav. Sta si zelo različna. Ko spoznata čarovnika, ki se vljudno izraža in uporablja metafore, odkrijeta prečudni svet domišljije.

Pri novi, nevarni točki se zgodi nesreča in Tulsi izgine v še neraziskani fantazijski svet opice. Gela Gela gre za njim. Zato, da bi ga našla, žrtvuje svojo vrnitev domov. Medtem pa grabežljivi, samovšečni voditelj cirkusa, ki nima čuta za sočloveka, želi le novo predstavo. A Tulsi in Gela Gela sta se lahko vrnila samo zato, ker sta bila čistega srca.

Obe knjigi sta mi bili všeč, bolj pa me privlači Velecirkus Argo, saj imam rada domišljijske zgodbe. Njuno sporočilo pa je, da se dobrota in prijaznost splačata.

Ema Modrijan, 6. a

OSMOŠOLCI SMO RAZMIŠLJALI O NASILJU

Pripravila: učiteljica Maja Maček

Utrinki iz razmišljanja o nasilju

Na šolah se pogosto pojavlja medvrstniško nasilje, zlasti med fanti. Meni se to zdi grozno in nesmiselno. Problema ne rešijo ne brce ne žaljivke ne izsiljevanje, grožnje. Nasilje je neustrezen način reševanja težav. Žal vsi ne mislijo tako.

Ne vem, kaj bolj boli, ali brca ali grda beseda. Včasih ta še bolj prizadene.

Nasilju se izognemo tako, da ne nasedamo konfliktnim situacijam. Raje se umaknimo in premislimo ali prosimo odraslo osebo za pomoč. Sama sproščam jezo in odvečno energijo ob glasbi in plesu.

Naja Repovš, 8. c

Nobena oseba si ne zasluži, da bi posameznik ali skupina ljudi z njo grdo ravnala. Vsi poznamo pregovor: »Ne počni drugim tistega, česar nočeš, da drugi počnejo tebi.« Ampak zakaj potem to delamo drugim, če tega ne želimo doživeti?

Se lahko izognemo nasilju? Po mojem mnenju zelo težko. Še posebno v šoli, kjer je toliko različnih oseb na enem mestu. Seveda lahko k zmanjšanju nasilja pripomore vsak posameznik, ne s tem, da si z vsemi prijatelj, temveč tako, da prekineš stike s tistimi, s katerimi se ne razumeš. Če se bomo vsi potrudili, lahko pričakujemo uspeh.

Nasilje nastane zaradi nerešenih sporov, zamer, jeze, ljubosunja, strahu. Posledice so lahko zelo hude. Žrtve bi morale poiskati pomoč pri odrasli osebi, vendar največkrat tega ne storijo, ker se bojijo, da jih bodo klicali »toži baba«. Namesto pogovora, reševanja težav na miren način, se odločijo obračunati z nasilnežem s pestmi.

Nasilje bo vedno prisotno, lahko pa se ga potrudimo zmanjšati in tako preprečiti hude poškodbe.

Hana Markovčič Kosovel, 8. a

Doma na srečo nimam izkušenj z nasiljem, velikokrat pa se s tem spoprijemamo v šoli, ki jo obiskujem. Nasilje slabo vpliva na naše počutje, zato bi se morali bolj potruditi, da bi bilo takih situacij čim manj.

Namesto da bi pretep preprečili, včasih celo vzpodbujamo udeležence. Vsako neprimerno vedenje moramo obsojati, povedati, kaj nas moti. Ustvariti moramo mirno in prijazno okolje, kjer se bomo počutili varno.

Mia Bizjak, 8. b

Nasilje v nobenem primeru ni lepa stvar, še posebej, če si tega deležen v šoli, kjer preživiš polovico svojega časa. Tu bi se morali počutiti dobro, ne pa ogroženo.

Nasilje rodi novo nasilje.

Izzivanje in žalitve imajo lahko dolgotrajne posledice.

Mislím, da ga je treba preprečiti, ko je v začetni fazi. Ko učenec manjka pri pouku, ker se tam ne počuti več varno, je že prepozno. K izboljšanju odnosov lahko prispevamo vsi. Kako? S tem da ne izvajamo nasilja nad drugimi ter s tem da ne dopustimo, da se nasilje v kakršni koli obliki izvaja nad nami ali drugimi.

Da ga bomo ustavili, pa ga moramo najprej opaziti.

*Življenje tako živi,
da ga je zmerom manj.
Kot presek med prsti polzi
dan na dan. ...
(Niko Grafenauer)*

KAJ JE ŽIVLJENJE ...

Pripravila: učiteljica Barbara Markič Gerbec

Osmošolci so obravnavali Grafenauerjevo pesem Življenje in poustvarjali ob vprašanju Kaj je življenje.

Življenje je posebno. Posebno je že zato, ker je naše. Vsak človek ima svoje življenje in ga živi, kot ga sam hoče. Življenje nas spremlja od rojstva do smrti. Zveni hecno, a tako je. Življenje je minljivo, zato ga moramo živeti in uživati vsak trenutek. Ko mine sekunda, minuta, ura, dan, teden, leto jih nihče več ne more zavrteti nazaj. Pomembno je, da je vsak korak v življenju premišljen, a hkrati tudi lep. Ko smo majhni, na naše življenje vplivajo predvsem starši. Bolj kot odraščamo, bolj postaja življenje zares naše. Sami se odločamo, kakšen človek bomo postali, kakšen poklic bomo izbrali, kaj nam je v življenju pomembno ... Na žalost pa življenje ni za vse lepo in posejano z rožami. V Sloveniji in v Evropi na splošno ljudje živimo lepo. Ponekod po svetu pa temu ni tako. Otroci morajo delati, namesto da bi hodili v šolo. Veliko je tudi revščine, lakote in vojn. Če živimo v miru in ne občutimo pomanjkanja, se sploh ne zavedamo, kako lepo nam je. Spet drugim se zdi življenje nesmiselno oz. se ne zavedajo njegovega pomena. Takšni po navadi zaidejo s poti in ne končajo najbolje. Treba si je zapomniti, da se v življenju vedno najdejo dobre stvari in lepi trenutki.

Danaja Školaris, 8.a

Življenje je proces, v katerem ljudje živimo za ljudi, katere imamo radi in smo jim predani. Delamo na tem, da nas imajo drugi okrog nas radi ter se trudimo pri stvareh, ki jih želimo doseči. Živimo po svoji volji, smo svobodni. Delamo tako, kakor želimo, da se nas drugi spomnijo, ko nas več ne bo. Svetu želimo zapustiti nekaj lepega, ustvarjamo spomine, včasih se tega niti ne zavedamo. Le-ti so edina večna stvar. Živimo, da se veselimo končnih rezultatov našega truda, da komu odkrijemo nove poglede na svet in tudi negativcem pokažemo, da ni vse tako slabo.

Kaja Bubnič, 8. a

Strokovni izraz za življenje se glasi: »Življenje je stanje, po katerem se organizmi razlikujejo od neorganskih teles, to je neživljenja in mrtvih organizmov. Kaže se z rastjo, ki jo omogoča presnova, razmnoževanje in zmožnostjo prilagajanja na okolje s spremembami do znotraj.« Toda mi, ko se vprašamo, kaj je življenje, si ne želimo strokovnega odgovora, ampak pomen življenja. Življenje ima več definicij. Čeprav se za živo bitja enkrat konča, ne obstaja pravilna definicija, ki bi veljala le zate. Najti jo moraš sam. Od tebe je odvisno, ali boš iskal pomen življenja, ali pa ustvariš nov pomen s tem, da živiš. Osho je nekoč rekel: »Življenje ni problema za ga rešiti, ampak skrivnost za ga živeti. Ne poskušajte ga ugotoviti.« Vsako živo bitje na tem planetu ima nek pomen, da živi, pomen ustvarja energijo, energija se spremeni v spremembo, sprememba naredi boljše življenje. Za življenje potrebujemo nek namen. Lahko je karkoli, morda je ljubezen, sočutje, ustvarjalnost ... Ti nameni naredijo nas, našo skupnost in planet boljše, saj se mi in vsi okoli nas dobro počutimo. Skrivnost življenja ne leži v tem, da smo živi, ampak da tudi živimo. In to je življenje.

Meri Makovec, 8. b

Življenje si v bistvu vsak razlaga po svoje. Ampak vzemimo, da je življenje nepopisana knjiga, ki jo piše prav vsak človek na zemlji. Piše jo sam. Seveda v tej knjigi igrajo pomembno vlogo tudi ljudje, kot so prijatelji in družina, ampak tudi oni pišejo svojo knjigo. Nihče ne ve, kako dolga bo, kdaj se bo končala in kje. Nihče ne ve niti, kakšna bo njegova knjiga. Vendar je to odvisno od nas samih. Nekdo je rekel, da je življenje 10% tega, kar se zgodi in 90% tega, kako na to reagiramo. Kaj pa je v tej naši knjigi pomembno? To je spet odvisno od vsakega posameznika-za nekatere je to denar, zdravje, za nekatere slava, za nekatere je dovolj le malo ljubezni. Vsekakor pa je pomembno to, da čim več strani naše knjige zapolnimo z veseljem, srečo, ljubeznijo in dobrimi ljudi. Ker mislim, da bo pisatelj veliko bolj zadovoljen, če bo takih strani veliko, ko bo svojo knjigo zaprl.

Nejc Bitežnik 8.b

DOLGČAS

V šoli je dolgčas,
želim si »nov čas«,
čas, ko bom zares svobodna.

Domača naloga -
oh, spet ta prismoda!
Svobodi odprimo oči,
naj svet zažari.

Pa to se ne bo zgodilo,
nekaj dobrega se bo pripetilo.
»Domače naloge!«
kriči učiteljica.

Do pike na i,
čas se vrti
na tej šoli.

Maša Šavli 4.c

ŠOLA

Šola je včasih zahtevna,
nekaterim se zdi samoumevna,
ampak tu se lahko igraš
in tudi malo poklepetaš.

A šola ni le za igranje,
temveč tudi za pisanje
in učenje,
pa tudi za lepo vedenje.

Šoli smo hvaležni,
pa tudi če so dnevi deževni.
Drugi do nje kažejo nesramnost,
tu pa velja le varnost.

Manca Brezavšček Trampuž, 5.c

ZAMIŠLJENO GLEDAM

V DNEVE PRETEKLE

Prevzetne sem izgubila,

a se nekaj naučila.

Gledam otroke, kako se igrajo,

mečejo žogo in klepetajo.

In kaj sem v prostem času počela,

ko ni bilo drugega dela:

To sem tudi jaz počela

in se lepo imela.

plesati sem začela balet,

ki mi je takrat pomenil ves svet.

Dobila sem tudi črno mačko,

z belo puhasto tačko.

Tudi kitaro sem igrala

in glasbeno šolo končala.

Vendar sem si želela,

da bi se šola končno začela.

Končujem osnovno šolo,

a še vedno ne vem, kaj bi.

Spoznala sem prijatelje,

nekatero prijetne, nekatere prevzetne.

Upam, da me v zadnjem trenutku

kaj presvetli.

Lana Černe, 9.b

ZDRAVILO

No, takole ti povem,
eno miško, deset klopov,
naj ti v lekarni dajo.

Z dobrim kropom jih popari,
to ti pomagalo bo.

Liam Černic, 3. c

ZDRAVILO

Šest miši in eno žabo, naj v lekarni ti dado.
s čajem jih poplakni,
da ti ne bo slabo.

Ana Bavdaž, 3. c

KO SE GLAVA ZABAVA

Ko se glava zabava,
je vsaka misel prava.
Ko pa moja glava spi,
moje telo po hiši drvi.
Ko moja mama prešteje do tri,
moja glava zakriči.
Kadar kdo omedli,
moja glava prihiti.

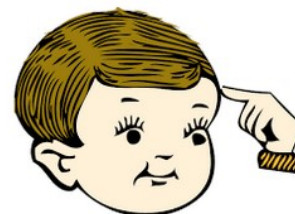
Nik Ušaj, 3. c

GLAVA JE PRAZNA

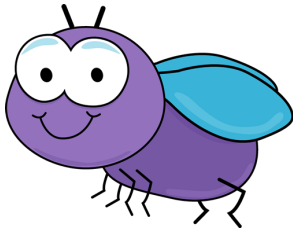
Glava je prazna,
če nič se ne uči.
Napolniti jo je treba
s pametnimi stvarmi.

Glava na vratu sloni,
da lahko nosi
lepe in težke stvari.

Ko glava me boli,
se vse mi težko zdi,
Pomaga aspirin,
da lepše zaspim.

David Delak Lozar, 3. c

HROŠČEV LET

(zgodbica iz treh danih besed)

Nekega lepega in sončnega jutra se je hrošč prebudil. Pred njegovo hišo je stalo letalo. Hrošč je vstopil v kabino. Usedel se je na sedež in vžgal motor. Kar naenkrat je vzletel. »Kaj pa je to? Letim!« To letalo je bilo otroška igrača. »O, kako lepo!« Kmalu je šel med oblake. Nekaj se mu je približevalo, nekaj velikega. Zgrabilo ga je: »Kaj je to?« je vprašal samega sebe. »Nihče ne bo motil mojega leta!« Tako močno je zakričal, da se ga je ptica ustrašila in ga izpustila. Hrošček je šel naprej. Letel je in letel, dokler ni strmoglavil. Padel je v gozd. »O, to je super! Obtičal sem sredi ničesar.« Veverica z imenom Neli ga je opazila. Skočila je z drevesa in ga vprašala: »Kdo si?« »Jaz sem hrošček,« je odgovoril. Povedal ji je vse, kar se mu je zgodilo. »Kot vidim, se ti je letalo uničilo, zato je bolje, da naslednjič nosiš čelado, ko pilotiraš.« Veverička Neli je začela nekaj izdelovati in naredila novo letalo. »No, zdaj lahko odletiš domov,« mu je rekla. Hrošč se ji je zahvalil in odletel proti domu.

Maša Ivana Lojk, 3. c

JURE MJAV MJAV

Nekoč je živel fantek z imenom Jure. Mama in očka sta ga imela zelo rada, teta Marička pa še bolj. Nekoč mu je za kosilo pripravila solato s fižolom. Jure je prosil teto Maričko, če mu speče ribo in pripravi mleko. Teta mu je ustregla. Ko je pojedel ribo in popil mleko, se je nenadoma spremenil v mačko. Teta Marička je začudeno pogledala. Jure pa je samo zamijavkal. »Kaj naj storim, da ne boš več mačka?« je vprašala teta. Jure je rekel: »Daj me v košaro k peči in mi prinesi skodelico s toplim mlekom.« Teta Marička je to tudi storila. V trenutku, ko se je Jure ulegel v košaro in popil mleko, se je spremenil v fantka. Teta Marička si je oddahnila.

Maša Ivana Lojk, 3. c

JURE CVIL CVIL

Nekoč je v bloku živel fantek z imenom Jure. Nekega dne mu je teta Francka pripravil torto. Jure je sovražil torto, zato jo je prosil za sir. Teta je seveda njegovi želji ustregla. Za vsak košček torte je v usta dal pet kosov sira. Potem se je spremenil v miško. Teta Francka je zavreščala in skočila na mizo. Rekla je: »Saj to je naš Jure!« »kaj naj storim, da boš spet postal Jure?« ga je vprašala. Jure je rekel: »Nesi me za hišo v bazen in prinesi mi napihljivo blazino in kozarček z vodo. Ne pozabi na košček sira!« To je takoj naredila. V trenutku, ko se je naužil udobja, se je ponovno

spremenil v Jureta. Teta Frančka mu nikoli več ni dala torte. Jure ni nikoli več poizkusil torte.

Nina Marija Lojk, 3. c

JURE BEE BEE

V bloku je živel fant po imenu Jure. Jureta sta imela rada mama in očka, a še najbolj teta. Branka. Teta je Juretu skuhala polento. Jure je sovražil polento, zato je vsakič, ko je v ustal dal polento, naredil še en ugriz solate. Teta Branka mu je rekla, da se bo spremenil v kozo. Jure ji ni verjel, a kar naenkrat se je Jure spremenil. Teta je bila v skrbeh. Spomnila se je pravlјice, ki jo je brala, ko je bila majhna. »Kaj naj naredim, da te rešim?« Začarani Jure ji re odgovoril: »Prinesi mi polento, tako se bom spet spremenil nazaj v Jureta. Teta je šla po polento in jo dala Juretu. Jure se je spremenil nazaj, ravno ko sta mama in očka prišla iz službe.

Nik Ušaj, 3. c

RAZISKAVA O HIŠNIH LJUBLJENČKIH

Pri matematiki smo devetošolci imeli prav vznemirljivo projektno nalogo: *empirično preizkavo*. Bolj enostavno povedano, obdelava podatkov. Ta projekt imajo po navadi tudi osmošolci, le da slednji obdelujejo že obstoječe podatke iz raznih arhivov in spletnih strani, medtem ko smo si morali devetošolci sami pridobiti te podatke s pomočjo anket.

Že prvič, ko sem slišala o tem projektu, sem bila takoj vznemirjena, saj take zanimive in vznemirljive naloge ne dobiš vsak dan. In še boljše, lahko smo izdelali anketo na poljubno temo, kar je pomenilo, da smo lahko raziskovali naša najljubša področja, zraven pa še izvedeli strašno zanimive in pretresljive podatke. Jaz se na začetku kar nisem mogla odločiti, katero temo oz. na katerem področju bom raziskovala. Želela sem si raziskovati o glasbi, športu ali pa splošnem slogu življenja, ampak nekako nisem čutila, da so bile te teme res prave zame. In na koncu sem se spomnila nekaj čisto drugega. Raziskava o hišnih ljubljenceh. To pa zato, ker imam doma hrčka in me je že dlje časa zanimalo, kako se ljudje v bistvu obnašajo do svojih hišnih ljubljencev.

Projektno nalogo sem začela kar dva meseca pred uradnim začetkom, ker sem imela kar obširno raziskovanje. Zastavila sem si namreč 22 hipotez, ki so temeljile na osmih osebnih vprašanjih:

Kakšni so splošni vplivni faktorji za vnašanje živali v dom?

Kateri hišni ljubljencek je najbolj priljubljen?

Kdo je v resnici odgovoren za hišnega ljubljenceka v strukturi družine?

Kako skrbne so družine z zdravjem ljubljenceka? So jim redni pregledi (norma je približno na vsakih šest ali sedem mesecev) pomembni ali jih peljejo k veterinarju samo takrat, ko se nekaj določenega zgodi?

Kakšne razlike v oskrbi se kažejo med obema spoloma?

Ali lahko sklenemo kakšne splošne algoritme?

Ali so vsi pripravljeni in zreli za svojega hišnega ljubljenceka?

Kako vpliva starost na vse, naštet zgoraj?

Nato sem izdelala anketo s trinajstimi vprašanji in jo razdelila med 49 učencev (anketirati smo morali najmanj 40 ljudi) različne starosti. Ko sem dobila nazaj vse ankete, sem se lotila težjega dela. Vse te kaotične številke sem morala urediti in predstaviti v raznih diagramih, tabelah in tortnih prikazih. Samo urejanje podatkov mi je vzelo dva meseca, in če bi prej vedela, koliko dela je to, prisežem, da bi si zagotovo naložila manj. Ampak storjeno je bilo storjeno in sem morala nadaljevati. Najhujše vprašanje za obdelavo se mi je zdelo 6. vprašanje, saj je imelo kar 11 podvprašanj s štirimi možnimi odgovori. Sestaviti anketo je seveda lepo, ampak potem še vse tiste rezultate obdelovati, je pa druga zgodba.

No, pa sem le nekako po treh mesecih dela uspela dokončati seminarsko nalogo. Ostajala je samo še predstavitev, ki sem jo, mislim, da uspešno opravila. Tu imam pa malo statistike za vas in še posebej za osmošolce, ki se boste morali naslednje leto spopasti s tem. Za seminarsko nalogo sem popisala 20 obojestranskih listov, za ankete sem porabila 94 natisnjenih listov, porabila sem okoli šest bombic za nalivno pero za papirnato verzijo seminarske naloge, dvakrat sem med pisanjem pozabila na uro in tako zamudila k pouku violine, enkrat sem se urezala ob papir, dvakrat sem se zbodla z šestilom in štirikrat obupala in se nato cele naloge lotila znova. Ampak nekako, niti sama ne vem zakaj, to izziva občutek zadovoljnosti in ponosa, saj se spopasti z Mont Everestom iz številčk, ni stvar, ki bi jo naredil mimogrede.

Iz mojih 22 hipotez se je 15 potrdilo in 7 ovrglo. Najbolj me je razočaralo to, da le 60 % deklet pelje svojega ljubljence na redne (na vsakih 6–7 mesecev) preglede k veterinarju, medtem ko pri fantih to stori 71%. Ampak seveda sem v celotni nalogi bila tudi prijetno presenečena, in to prav pri fantih. V anketi je bila zapisana trditev: »Vsak dan poveš svojemu hišnemu ljubljencu, da ga imaš rad«, in so lahko izbirali med: vedno, večinoma, redko in nikoli. In veste kaj? Kar 73 % vseh fantov se je odločilo za »vedno«, medtem ko je pri dekletih to storilo le 45 %. Torej lahko zaključim, da se fantje v bistvu delajo na zunaj grobe, žaljive in nasplošno »fantovske«, medtem ko so znotraj prave nežne dušice. Fantje, razkrinkani ste!

Na kratko, bilo je čarobno potovanje z več postajami, in če bi se lahko vrnila nazaj, bi z veseljem vse to še enkrat ponovila.

Larissa Stepanova, 9. c

POGLED V VESOLJE

8. maja smo imeli 8. razredi tehniški dan o vesolju. Najprej smo se udeležili predavanja o kozmologiji. Tam smo izvedeli nekaj o črnih luknjah, zvezdah, zgodovini kozmologije, o meglicah in veliko drugih zanimivih stvari. Nato smo šli v planetarij. V njem smo se naučili gibanja nebesnih teles s pomočjo posebnega projektorja. Iz planetarija smo se odpravili v matematično učilnico, kjer nam je predavateljica pokazala kakšno opremo uporabljajo astronomi, poskuse z vakuumom in tekočim dušikom. Ko smo končali s tem, smo se razdelili po skupinah. Vsaka skupina je izdelala svojo raketo, ki je delovala s pomočjo vode ter vakuumu. Za konec smo odšli na igrišče ter izstrelili rakete. Nekatere so letele zelo daleč, nekatere manj. Skratka, zelo smo se zabavali in komaj čakamo, da se tak dan ponovi.

Mia Bizjak, Nejc Bitežnik in Lan Batič 8.B

PREDSTAVITVE UČENCEV

Pripravila: Mojca Klinec, pomočnica ravnateljja

11. junija so se med razredno uro predstavile uspešne plesalke.

Alexia PAVLEV trenira pri klubu Dolls. Pohvali se lahko z naslednjimi dosežki:

8x je bila državna prvakinja v parih (Pom, Jazz, Hip Hop)

Dosegla je 2.mesto v Hip Hop parih in 3. mesto v Pom parih na EP v Amsterdamu

Pohvali se lahko s 40 medaljami in te se še nabirajo.

Čakata jo pomembni tekmi:

EP na Finskem(Helsinki) s skupino, (Sandra Hodžić, Tea Srebrnič, Maja Debevc so tudi učenke naše šole)

EP za pare (lokacija še ni znana)

V plesnem klubu M & N company trenirajo: **LARA PEJOVIĆ, EDIT METELKO, KAJA NUSDORFER, TAM PAVLOVIČ, MONIKA STANIČ, TAJA KOMAC, EMA KRIŽAJ.**

11. do 13.5.2018 so se z MN plesno šolo udeležili plesnega tekmovanja "International Dance Open Zagreb - European Championship 2018," ki se je odvijalo v dvorani Arene Zagreb.

Gre za eno največjih plesnih tekmovanj v Evropi, saj se ga je udeležilo 10 tisoč plesalcev iz 40-ih držav in več kot 200 plesnih šol.

Najvidnejši uspeh je bil zabeležen v nedeljo zvečer ko smo 38-članska zasedba mladinske skupine, s hip hop koreografijo »BAM«, med 54-imi nastopajočimi na Master Gala večeru nagrajencev osvojili največji tekmovalni dosežek – **1. mesto in 1. nagrado celotnega mednarodnega tekmovanja.**

V kategoriji **hip hop production junior** smo s koreografijo »Glorious« osvojili **2. mesto.**

Na mednarodnem tekmovanju **ROLLY OPEN MARIBOR** so s koreografijo "BAM" dosegli **1. mesto** v kategoriji HIP HOP PRODUKCIJA MLADINCI in prejeli zlato priznanje. S točko "GLORIOUS" so dosegli **2. mesto** in prejeli elitno zlato priznanje.

Tekmovanje v Brežicah "**Master Dance Festival: LUKEC OPEN**" se je odvijalo med 3.- 4. februarjem 2018. S koreografijo "GLORIOUS" so dosegli **1. mesto** v kategoriji **URBAN FORMATION JUNIOR** in se uvrstili na GALA večer, kjer so dosegli **6. mesto** od dvajsetih najboljših točk.

V plesnem klubu Twist so se tekmovalke udeležile Državnega prvenstva CZS 2018 in pože lepe uspehe:

- 1. mesto: Junior Divas hip hop
- 3. mesto: hip hop pari - Michelle Leban
- 4. mesto: jazz pari - Nika Cej in Anja Prohan

Na mednarodnem tekmovanju ECC 2018 v BOTROPU, v Nemčijiso bile tudi zelo uspešne. Dosegle so:

- 2. mesto: Junior Divas pom
- 2. mesto: Junior Divas hip hop

Tekmovalke, ki trenirajo v klubu so: **Anja Prohan, Nika Cej, Michelle Leban, Klara Gulin, Ailin Brun, Lana Rusjan, Lara Žibera, Sara Pavletič, Leja Klančič.**

Vrstniki so uspehe sošolcev nagradili z aplavzom, čestitkam gospoda ravnatelja pa se pridružujemo tudi ostali delavci šole.

ZLATA IN SREBRNA PRIZNANJA, KI SO JIH V ŠOLSKEM LETU 2017-2018 DOSEGLI UČENCI OŠ MILOJKE ŠTRUKELJ NOVA GORIČA

NEMŠKI JEZIK

ZLATO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

Larissa Stepanova , 9. C

VEGOVO TEKMOVANJE

ZLATO PRIZNANJE

Benjamin Likar, 5. B

VEGOVO TEKMOVANJE

ZLATO PRIZNANJE

Samo Vrabec, 7. C

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

ZLATO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

Atanasovski Nikola, 7. C

ZGODOVINA

ZLATO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

Liza Zavrtanik, 8. C

POZNAVANJE SLADKORNE BOLEZNI

ZLATO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

Lea Pavlin, 9. A

SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE

na regijskem tekmovanju

Mia Bizjak, 8. B

Larissa Stepanova, 9. C

SREBRNO PRIZNANJE IZ ANGLEŠKEGA JEZIKA *na regijskem tekmovanju*

Lea Pavlin, 9. A

Petar Dorđević, Mihaela Pešova, Taja Podobnik, 9. C

na državnem tekmovanju

Petar Dorđević, Mihaela Pešova, 9. C

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE

Jaka Murovec, 5. B

Ema Modrijan, 6. A

Daniel Rolih, 6. A

Maja Mamič, 6. A

Timotej Rebek, 8. A

Timeja Hojak, Žiga Maver Roldo, 8. B

SREBRNO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Larissa Stepanova, 9. C

Maja Mamič 6.a

Ema Modrijan 6.a

SREBRNO PREGLOVO PRIZNANJE

Aleksandra Postolov, 8. A

Timeja Hojak, 8. B

Lea Pavlin, 9. A

SREBRNO **PROTEUSOVO PRIZNANJE**

Filip Bizjak, 8. A

Timotej Rebek, 8. A

Lea Pavlin, 9. A

Larissa Stepanova, 9. C

SREBRNO **PRIZNANJE IZ GEOGRAFIJE**

na regijskem tekmovanju

Atanasovski Nikola, 7. C

SREBRNO **PRIZNANJE IZ ZGODOVINE**

na regijskem tekmovanju

Liza Zavrtanik, 8. C

Lea Pavlin, 9. A

SREBRNO **PRIZNANJE IZ POZNAVANJA SLADKORNE BOLEZNI**

Aleksandra Postolov, 8. A

Žiga Maver Roldo, 8. B

SREBRNO **PRIZNANJE NA TEKMOVANJU V VESELI ŠOLI**

Zarja Zoroja Gabriel 4.d

Ema Modrijan 6.a,

Maja Mamič 6.a,

Filip Bizjak 8.a

Mia Bizjak 8.b

Sanja Ferfolja 8.b

Čestitke si zaslužijo vsi tekmovalci in seveda tudi njihovi mentorji.

Učenci OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica so se dobro odrezali tudi na športnem področju.

Državno polfinale v odbojki na mivki

Naša dekleta so se spet dobro odrezala.

V petek, 22. 9. 2017 so igrale v Kanalu na državnem polfinalu v odbojki na mivki. Kljub temu, da so bile dve leti mlajše so med petimi ekipami zasedle **3. mesto**.

Igrale so: *Selena Leban, Sanja Damjanović, Klaudija Atanasova in Gaja Makuc.*

Ekipno področno prvenstvo v atletiki

V petek 29. 9. 2017 smo tekmovali na ekipnem področnem prvenstvu v atletiki.

Tako pri dečkih kot deklicah smo nastopili s popolno ekipo. Še posebej uspešni so bili dečki saj so na koncu osvojili 3. mesto. Boljši dosežki posameznikov:

1. mesto: *Mičo Majstorović* tek 60 m

2. mesto: *Gaja Bizjak* met vortexa

Mičo Majstorović, Veron Tavčar, Benjamin Opresnik, Aljoša Korošec štafeta 4x100 m dečki

3. mesto: *Maja Zuljan* skok v višino

Področno prvenstvo v nogometu za dekleta

V sredo, 10. 1. 2018 so dekleta nastopila na področnem turnirju v Dobravljah.

Osvojile so **2. mesto**.

V ekipi so bile: *Gaja Bizjak, Lara Debevc, Gaja Ferfolja, Hana Furlan, Ema Grmek, Alina Leskovec, Cvijeta Majstorović, Lara Pejović, Delfina Stepančič, Maja Zucchiati in Maja Zuljan.*

Nogomet starejši dečki - državno prvenstvo

V torek, 13. 3. 2018 smo uspešno organizirali četrtfinalni turnir v nogometu.

Naši fantje so se srčno borili, a jim je na koncu malo zmanjkalo za uvrstitev v polfinale. Tekme so bile zelo izenačene in šele zadnja je dala odgovor o dokončni uvrstitvi. V nadaljnje tekmovalje sta se uvrstili ekipi iz Ljubljane in Kopra.

Nastopali so: *Veron Tavčar, Aljoša Korošec, Mičo Majstorović, Tilen Ipavec, Aljaž Vadjunec, Jaka Cigoj, Vane Terziev,*

Luka Mutavčič, Alen Korošec, Nejc Konjedic in

Tilen Vendramin

Področno prvenstvo v plavanju

V sredo, 21. 3. 2018 smo se udeležili področnega prvenstva v plavanju.

Tekmovanja, v bazenu v Štandrežu (Italija), smo se udeležili s številčno ekipo, ki je dosegla tudi lepe rezultate. Najboljši so bili:

1. mesto: *Nace Valantič*

Jaka Robba Lužnik

2. mesto: *Petja Dornik*

3. mesto: *Meta Koder*

Matjaž Šantak

Brina Božič

Patrik Ščuka, Samo Koder, Tisa Božič, Brina Božič (štafeta 4x50)

Košarka - mlajši dečki - državni četrtfinale

V torek, 27. 3. 2018 smo v Sežani igrali na četrtfinalnem turnirju.

Že prej smo vedeli, da nas čaka težka naloga, saj nam je manjkal najboljši igralec Samo Vrabec. Kljub temu smo se borili po najboljših močeh in na koncu častno izgubili.

V ekipi so bili: *Tadej Medvešček, Luka Sarjanović, Luka Mutavčič, Alen Korošec, Tian Kuburić, Marko Berce, Svit Figelj, Primož Kante, Tom Markič, Tomaž Prohan, Atanasij Živković, Petja Dornik in Vijan Pavlin.*

Namizni tenis - državni četrtfinale

V četrtek, 12. 4. 2018 je bil v naši dvorani četrtfinalni turnir v namiznem tenisu.

Našo šolo so zastopali Klemen Godnič, Tarik Šaćirović in Jan Stepančič.

Posebno dobro je igral Tarik, ki je osvojil srebrno medaljo in se uvrstil na državni polfinale.

Področno prvenstvo v mali odbojki za dečke

Samo Kanalci so bili boljši od nas!

V sredo, 25. 4. 2018 smo v Kanalu igrali na področnem prvenstvu v mali odbojki in osvojili odlično drugo mesto. Prvi dve tekmi smo brez težav zmagali, v zadnji pa smo morali priznati premoč domačim igralcem iz OŠ Kanal. Kljub temu smo bili zelo zadovoljni s prikazanimi igrami. Zahvala gre predvsem

Ekipa: Tadej Medvešček, Luka Mutavčič, Luka Radić, Kristjan Laščak, Alen Korošec, Samo Vrabec, Primož Kante, Tiberij Tavčar, Nikola Atanasovski, Marko Berce in Svit Figelj.

Področno prvenstvo v mali odbojki za deklice

Področne prvakinja drugo leto zapored!

V sredo, 9. 5. 2018, smo v Kanalu osvojile naslov področnih prvakinj v mali odbojki. Nekaj težav smo imele le v prvi tekmi, nato pa smo z lahkoto zmagale do konca.

Tudi dekleta bi se rada zahvalila za odlično vodenje ekipe naši zunanji sodelavki Majdi Čičić.

V ekipi so bile: Selena Leban, Klaudija Atanasova, Sanja Damjanović, Gaja Makuc, Sara Hodžić, Taja Simoniti, Saša Damjanović, Maša Adžić, Mija Drešček, Katarina Kaurin in Lana Rusjan.

Medobčinsko posamično prvenstvo v atletiki

V torek, 8. 5. 2018, je bilo medobčinsko prvenstvo v atletiki.

Rezultati:

1. mesto		2. mesto		3. mesto	
<i>Romeo Bric</i>	300 m	<i>David Šušmelj</i>	300 m	<i>Svit Figelj</i>	600 m
<i>Samo Vrabec</i>	600 m	<i>Žiga Mamec</i>	vortex	<i>Ajla Selimović</i>	višina
<i>Jaka Lužnik Robba</i>	vortex	<i>Mičo Majstorović</i>	60 m		
<i>Tim Bremec</i>	daljina	<i>Matevž Makarovič</i>	daljina		
<i>Gaja Bizjak</i>	vortex	<i>Eva Boršič</i>	višina		
<i>Maja Zuljan</i>	višina	<i>Tineja Rigler</i>	krogla		

Mičo Majstorović, Aleksandar Obrovac, Tilen Ipavec, Matevž Makarovič (4x100 m dečki)

Področno prvenstvo v nogometu za mlajše dečke

Osvojili smo 3. mesto na področnem prvenstvu.

Najprej smo 22. 5. 2018 odigrali medobčinsko prvenstvo in osvojili 2. mesto ter se uvrstili na področno tekmovanje.

Boljši so bili le Brici, ki so nas premagali v finalu.

Na področnem prvenstvu v Tolminu, 5. 6. 2018 pa smo igrali v Tolminu in premagali vse ekipe ter osvojili končno 3. mesto.

Ekipa: *Taj Rožič Šuligoj, David Šušmelj, Jaka Robba Lužnik, Rok Vadju-nec, Romeo Bric, Uroš Božak, Luka Mutavčič, Tadej Medvešček, Kristjan Laščak, Lan Costantini, Alen Korošec in Sven Rosič.*

Področno prvenstvo v odbojki na mivki za deklice – 1. mesto

Tudi v odbojki na mivki smo ostale nepremagane!

V torek, 29. 5. 2018 smo v Kanalu igrale na področnem prvenstvu v odbojki na mivki. Tekmovanja so se udeležile tri ekipe. Obe smo premagale in se uvrstile na državno polfinale, ki se bo igralo v septembru.

Ekipa: *Selena Leban, Gaja Makuc, Klaudija Atanasova, Sanja Damjanović.*

Regijsko ekipno prvenstvo osnovnih šol Goriške v šahu 2017/18

Naši šahisti so uspešno zastopali šolo.

Šahovski klub Nova Gorica in OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici sta 11.3.2018 organizirala Regijsko ekipno prvenstvo osnovnih šol Goriške v šahu 2017/18.

V skupini F-9 je 1.ekipa OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica, POŠ Ledine, za katero so igrali Nikolaj Berginc (3.d), Lan Bizaj (3.b), Emanuel Jezeršek (2.a) in Izak Vižin (3.d), osvojila odlično drugo mesto.

Tudi v skupini F-12 so se fantje 1.ekipe OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica, za katero so igrali Jaka Lužnik Robba, Benjamin Likar, Jaka Murovec in Tešić Boris, izkazali in osvojili drugo mesto.

Košarka - starejši učenci - državni finale

Tudi na finalu smo se odlično odrezali!

V sredo, 4. 4. 2018, smo v Ilirski Bistrici igrali na finalu državnega prvenstva za osnovnošolce.

Vedeli smo, da smo za nasprotnike v prvi tekmi dobili najboljšo ekipo v letošnjem letu in to se je na koncu tudi pokazalo, saj je OŠ Domžale osvojila naslov državnih prvakov. Nam je tako ostala tekma za tretje mesto, v kateri smo premagali OŠ K. D. Kajuha iz Šoštanja in se veselili lepega uspeha.

Na podelitvi smo prejeli pokal, bronaste medalje, spominske majice in praktična darila. Posebej nas je veselilo, da je bil naš kapetan Saša Ciani najboljši strelec finala.

Zavedamo se, da takega uspeha ne bi dosegli brez dobrega dela v KK Nova Gorica mladi, kjer naši košarkarji trenirajo. Zahvala gre predvsem trenerju Janu Zavrtaniku, našemu nekdanjemu učencu.

Ekipa: Saša Ciani, Nejc Pajntar, Maks Rijavec, Jaka Cigoj, Nikola Cvijanović, Svit Figelj, Tilen Ipavec, Aljoša Korošec, Mičo Majstorović, Tadej Medvešček, Rudi Rijavec, Jan Stepančič,

Samo Vrabec, Primož Kante, Tom Markič in

Aleksandar Obrovac.

Področno posamično prvenstvo v atletiki

V ponedeljek, 14. 5. 2018 smo tekmovali na novogoriškem stadionu.

Na tekmovanju, ki ga je dvakrat zmotil dež, smo dosegli 5 medalj. Mičo in Matevž sta se uvrstila na državno finalno tekmovanje.

1. mesto: Mičo Majstorović tek 60 m
2. mesto: Maja Zuljan skok v višino
Gaja Bizjak met vortexa
Matevž Makarovič skok v daljino
štafeta 4x100 m (Mičo Majstorović, Veron Tavčar, Aleksandar Obrovac, Tilen Ipavec)

Medobčinsko prvenstvo v atletiki za 4. in 5. r

Osvojili smo 23 medalj!

Tudi v letošnjem šolskem letu smo odlično nastopili na medobčinskem prvenstvu v atletiki, ki je bilo v četrtek, 17. 5. 2018 na novogoriškem stadionu. Rezultati:

1. mesto

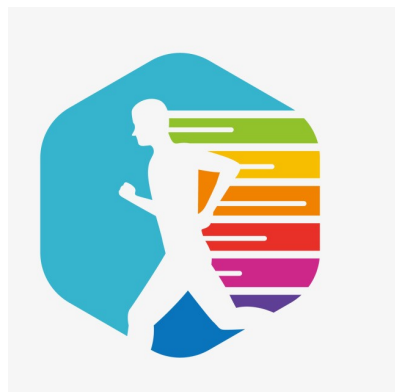
Jan Mutavčić	40 m
Maxim Drakulić	200 m
Izak Ziliani	daljina
Marko Ponorac	vortex
Martina Rejec	daljina
Polona Rutar	vortex
štafeta 4x50 m dekleta M.Š. 1	

2. mesto

Tien Goga	200 m
Tilen Bitežnik	200 m
Petja Dornik	daljina
Tisa Božič	200 m
Metka Pirih	200 m
Maja Humar	vortex
Nika Stergulec	vortex
štafeta 4x50 m dečki M.Š. 2	

3. mesto

Alexei Drakulić	40 m
Bine Valič	40 m
Tian Kuburić	vortex
Jaka Murovec	vortex
Brina Bizjak	40 m
Natalija Peloz	200 m
štafeta 4 x 50 m dečki M.Š.2	
štafeta 4x50 m dekleta M.Š. 2	

Zaključek osnovnošolske karate lige

Tudi v letošnjem šolskem letu smo bili najboljši!

V soboto 9. 6. 2018 so se učenci OŠ Milojke Štrukelj udeležili podelitve pokalov za najboljše osnovnošolce v karate ligi 2017/2018.

Prejemniki pokalov:

<i>Ema Novak</i>	1. mesto
<i>Boris Kaurin</i>	1. mesto
<i>Klemen Kolšek</i>	1. mesto
<i>Illya Makarov</i>	3. mesto
<i>Luka Radić</i>	1. mesto
<i>Polona Zavrtanik</i>	3. mesto

Točke za skupno zmago so dosegli še:

Aljaž Šuligoj
Marko Stojanović
Liam Peric Pšeničnik
Larisa Kovačević
Amel Talić

Med šolami je OŠ Milojke Štrukelj osvojila 1. mesto

Zahvaljujemo se trenerju Rajku Malinoviću in spremljevalcu Radovanu Radiću za uspešno vodenje naših učencev!

Državno tekmovanje v košarki 3x3 za osnovne šole - 2. mesto

Naša četverka se je na finalu, ki je bilo v sredo, 6. 6. 2018, v Žalcu borila do konca in po pravi srhljivki v finalu izgubila po podaljšku z OŠ Podčetrtek 11 : 12. Vseeno je bil to še en lep uspeh naših košarkarjev.

Ekipa: *Saša Ciani, Nejc Pajntar, Maks Rijavec in Samo Vrabec.*

Še zadnjič mojemu 9. c!

-Včeraj ste bili na valeti prave plesne zvezdice! Zato si bom danes za slovo sposodila Niko Urbas in naš odnos predstavlila v njenem slogu.

Ste kot redek eksotičen sadež, katerega barva, vonj in oblika mnogo obljublja, a ko ugrizneš vanj, ne veš, ali bi ga pogoltnil ali izpljunil, tako nenavadnega okusa je. Čista specialiteta, na katero se navajaš počasi - dolga štiri leta! Ampak na najbolj specifične okuse se tudi v kulinariki počasi in dolgo privajamo, sčasoma pa kar ne moremo brez njihove posebne arome in jih pogrešamo. Seveda pa je res, da če z nenavadnostjo pretiravamo, si človek včasih zaželi čisto navadne »pašte«.

Spominjate me na mojo prvo izkušnjo z oljkami, ki so se mi na videz zdele nadvse vabljive, v vseh odtenkih zelene pa vse do globoko vijoličaste, napete, sočne, okrogle, voljne ... a po okusu nenavadno trpke, grenke, prav čudne ... Danes so mi eden najbolj priljubljenih dodatkov v jedeh.

Ni mi bilo enostavno z vami, ker smo si po naravi, občutjih, dinamiki zelo različni ... morda pa smo si na neki način celo podobni in nas je prav to motilo.

Žal mi je za vse priložnosti, ki jih nismo znali najboljše izkoristiti, za vse talente, ki ste jih vneto skrivali, saj ste včeraj na valeti dokazali, da zmoremo. Zato v življenju nikar ne izpuščajte priložnosti! Nekako se mi dozdeva, da ste nalašč ostajali podhranjeni glede mojih nasvetov, navodil, drobnih dobronamernosti ... vseeno upam, da se vam nekoč iz podzavesti le prebije na plan kak moj drobceni recept in vam pomaga utreti pot. Še najraje tisti o sprejemanju vseh, saj se boste le tako tudi sami čutili vedno sprejete!

Ker ne marate govoranc, bom zaključila s tem, da sem se tudi sama učila od vas; naučili ste me, da je treba včasih pustiti stvari take, kot so, in se razvijejo ... in da to velja tudi za ljudi. Vas zagotovo ne bom pozabila!

Srečno v življenju in lepe počitnice!

Vaša razredničarka

V Novi Gorici, 15. 6. 2018

Alenka Čelik

Zahvala vsem, ki ste s svojimi prispevki pripomogli k nastanku
nove številke glasila, predvsem, učencem 5. a, ki so obiskovali
novinarski krožek.